

Zbiór interpretacji przepisów dotyczących rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z lat 2010–2014 w zakresie przemysłu energetycznego; przemysłu wydobywczego; produkcji i przetwarzania metali; przemysłu mineralnego; przemysłu chemicznego; przemysłu spożywczego; przemysłu tekstylnego, skórzanego, drzewnego i papierniczego; przemysłu gumowego, opracowanych w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska

Spis treści

1. Wstęp	5
2. Wykaz aktów prawnych oraz ich skrótów użytych w tekście	7
3. Zagadnienia ogólne	10
4. Zagadnienia szczegółowe	13
4.1. § 2 ust. 1 pkt 1 i § 3 ust. 1 pkt 1	13
4.2. § 2 ust. 1 pkt 2	14
4.3. § 2 ust. 1 pkt 3 i § 3 ust. 1 pkt 4	15
4.4. § 2 ust. 1 pkt 5 i § 3 ust. 1 pkt 6	20
4.5. § 2 ust. 1 pkt 6 i § 3 ust. 1 pkt 7	22
4.6. § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8	31
4.7. § 2 ust. 1 pkt 11	35
4.8. § 2 ust. 1 pkt 13 i § 3 ust. 1 pkt 11	35
4.9. § 2 ust. 1 pkt 15 i § 3 ust. 1 pkt 13	36
4.10. § 2 ust. 1 pkt 26 i § 3 ust. 1 pkt 39	39
4.11. § 2 ust. 1 pkt 27	41
4.12. § 3 ust. 1 pkt 5	41
4.13. § 3 ust. 1 pkt 14	42
4.14. § 3 ust. 1 pkt 15	44
4.15. § 3 ust. 1 pkt 17	44
4.16. § 3 ust. 1 pkt 21	46
4.17. § 3 ust. 1 pkt 22	47
4.18. § 3 ust. 1 pkt 31	48
4.19. § 3 ust. 1 pkt 33	49
4.20. § 3 ust. 1 pkt 34	50
4.21. § 3 ust. 1 pkt 35	52
4.22. § 3 ust. 1 pkt 37	55
4.23. § 3 ust. 1 pkt 42	59
4.24. § 3 ust. 1 pkt 43	60
4.25. § 3 ust. 1 pkt 45	61
4.26. § 3 ust. 1 pkt 48	62
4.27. § 3 ust. 1 pkt 92	62
4.28. § 3 ust. 1 pkt 94	63
4.29. § 3 ust. 1 pkt 99	64
5. Indeks haseł	66

Wstęp

1. Wstęp

Każda działalność człowieka jest obciążona mniejszym lub większym ryzykiem wystąpienia negatywnych oddziaływań na środowisko. W celu ograniczenia tego wpływu stworzono szereg regulacji zabezpieczających środowisko przed jego nadmiernym wykorzystaniem. System ochrony środowiska oparty jest zasadniczo na standardach jakości środowiska, które są sankcjonowane poprzez decyzje administracyjne, oraz wspierany monitoringiem poszczególnych elementów środowiska.

Wśród rozwiązań prawnych ukierunkowanych na zachowanie wysokiej jakości środowiska można wyróżnić system ocen oddziaływania na środowisko, który pozwala na ustalenie warunków realizacji działalności inwestycyjnej w sposób najmniej obciążający środowisko na bardzo wczesnym etapie planowania przedsięwzięcia. Istotnym elementem systemu jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, której zgodnie z art. 71 ust. 2 *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, ze zm.) wymagają planowane przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienione odpowiednio w § 2 lub § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397, ze zm.). W ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do przedsięwzięć wskazanych w § 2 ww. rozporządzenia obligatoryjnie przeprowadza się ocenę oddziaływania na środowisko, natomiast w przypadku inwestycji wskazanych w § 3 ww. rozporządzenia konieczność przeprowadzenia oceny stwierdzana jest przez organ wydający decyzję w drodze postanowienia, po przeanalizowaniu uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1 wspomnianej ustawy.

Celem opracowania jest usystematyzowanie i rozpowszechnienie interpretacji Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska dotyczących kwalifikacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z lat 2010–2014. Zostały tu zebrane wykładnie przepisów przedstawiające studium przypadków planowanych przedsięwzięć w zakresie m.in. przemysłu energetycznego, przemysłu wydobywczego, produkcji i przetwarzania metali, przemysłu mine-

ralnego, przemysłu chemicznego, przemysłu spożywczego. Opracowanie ma stanowić praktyczne wytyczne dla organów administracji oraz inwestorów.

Praca została przygotowana według następującego schematu: spis treści według przepisów, wprowadzenie, opis zagadnień ogólnych niezbędnych do prawidłowej kwalifikacji przedsięwzięć, zasadnicza część pracy zawierająca interpretacje oraz indeks hasłowy ułożony alfabetycznie, umożliwiający odnalezienie konkretnych zagadnień. Poszczególne interpretacje są opisane w takim samym układzie zawierającym: hasło, opis zagadnienia i stanowisko. W sytuacji, gdy interpretacja dotyczy kilku kategorii przedsięwzięć, wprowadzono odpowiednie odniesienia poniżej każdego stanowiska.

Wykaz aktów prawnych oraz ich skrótów użytych w tekście

2. Wykaz aktów prawnych oraz ich skrótów użytych w tekście

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, s. 1) – *dyrektywy EIA*;
- rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. U. Unii Europejskiej z 2006 r., poz. 396, s. 1, ze zm.);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2013 r. poz. 1235, ze zm.) – *ustawa oos*;
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, ze zm.) – *ustawa Prawo ochrony środowiska*;
- ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2014 r. poz. 613, ze zm.) – *ustawa Prawo geologiczne i górnicze*;
- ustawa z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, ze zm.) – *ustawa Prawo farmaceutyczne*;
- ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, ze zm.) – *ustawa Prawo budowlane*;
- ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, ze zm.) – *ustawa Prawo energetyczne*;
- ustawa z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033, ze zm.) – *ustawa o nawozach i nawożeniu*;
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, ze zm.) – *ustawa o odpadach*;
- ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 621, ze zm.) – *ustawa o ochronie roślin*;
- ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, ze zm.) – *ustawa Prawo wodne*;
- ustawa z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2011 r. Nr 63, poz. 322, ze zm.) – *ustawa o substancjach chemicznych i ich mieszaninach*;
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397, ze zm.) – *rozporządzenie oos*;
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137, poz. 984, ze zm.) – *rozporządzenie w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego*;
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640) – *rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie*;
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 243, poz. 2063, ze zm.) – *rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie*;
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2011 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 95, poz. 558) – *rozporządzenie w sprawie standardów emisyjnych z instalacji*;

rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 24 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku potwierdzania danych dotyczących wytwarzanego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1117) – rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku potwierdzania danych dotyczących wytwarzanego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej;

rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 października 2008 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (*PKWiU*) (Dz. U. Nr 207, poz. 1293, ze zm.) – rozporządzenie w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (*PKWiU*);

rozporządzenie z dnia 15 października 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji wyrobów gumowych (Dz. U. Nr 131, poz. 1462, ze zm.) – rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji wyrobów gumowych;

rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (*PKD*) (Dz. U. Nr 251, poz. 1885, ze zm.) – rozporządzenie w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (*PKD*).

Zagadnienia ogólne

3. Zagadnienia ogólne

Kwalifikacja przedsięwzięć na podstawie przepisów *rozporządzenia oos* odbywa się poprzez analizę kryteriów i progów zastosowanych we wspomnianym akcie prawnym, jak również z wykorzystaniem opisanych poniżej zagadnień:

Pojęcie przedsięwzięcia

Przy interpretacji terminu „przedsięwzięcie”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 13 *ustawy oos*, należy posilkować się pojęciem określonym w art. 1 ust. 2 *dyrektywy EIA*. W przywołanym artykule *dyrektywy EIA* wskazano, że przedsięwzięciem będzie wykonanie prac budowlanych lub innych instalacji lub systemów oraz inne interwencje w otoczeniu naturalnym i krajobrazie, włącznie z wydobywaniem zasobów mineralnych. Konfrontując powyższą definicję z terminem funkcjonującym w prawie krajowym, należy stwierdzić, że przedsięwzięciem będzie każde zamierzenie budowlane, a więc wszelkie działania zmierzające do powstania obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane. Ponadto *dyrektywa EIA* za przedsięwzięcie uznaje wszystkie „interwencje” w środowisko, tym samym wskazując na bardzo szeroki zakres działań objęty tym pojęciem. Tak samo w odniesieniu do definicji przedsięwzięcia w *ustawie oos* przedsięwzięcia rozumiane jako przekształcenia terenu należy traktować szeroko i różne zmiany charakteru, struktury, formy powierzchni ziemi wraz z jej rzeźbą i pokryciem, niezależnie od rodzaju ingerencji, czasu jej trwania bądź też trwałości lub powtarzalności przekształcenia. Należy przy tym pamiętać, że terenem będą zarówno obszary lądowe, jak i tereny pokryte wodami śródlądowymi oraz morze. Innymi słowy, ingerencja, w wyniku której następuje zmiana charakterystycznych parametrów danego terenu (fizykochemicznych, krajobrazowych, biologicznych itp.), powinna być traktowana jako przedsięwzięcie. Ponadto w *ustawie oos* za przedsięwzięcie uznano również każdą zmianę sposobu użytkowania terenu, czyli przekształcenia jego dotychczasowej funkcji na odmienną, przy czym za tego rodzaju przekształcenie należy rozumieć też zmianę sposobu zagospodarowania obiektu budowlanego, o której mowa w *ustawie Prawo budowlane*.

Przedsięwzięcia powiązane technologicznie

Przez sformułowanie „przedsięwzięcia powiązane technologicznie” należy rozumieć zespół urządzeń i/lub budowli bezpośrednio związanych technicznie, od punktu dostarczenia surowców do miejsca odbioru produktów, zgodnie ze schematem technologicznym obejmującym wszystkie operacje i procesy potrzebne do ich wytworzenia. Wprowadzenie w art. 3 ust. 1 pkt 13 *ustawy oos* określenia „przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie” miało na celu uniemożliwienie dzielenia zamierzeń inwestycyjnych, które mogłyby doprowadzić do zmiany kwalifikacji przedsięwzięcia w świetle przepisów ww. rozporządzenia – a w konsekwencji do uniknięcia wymogu badania zasadności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (*screening*) i przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko – lub do błędnych wyników przeprowadzonej oceny.

Pojęcie „instalacji”

W przypadku planowanego przedsięwzięcia polegającego na realizacji instalacji niezbędne będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli w myśl przepisów art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm.) będzie to instalacja rozumiana jako:

- a) stacjonarne urządzenie techniczne,
- b) zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu,
- c) budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami,

której eksploatacja może spowodować emisję.

Pojęcie „powierzchni zabudowy”

Przy wyznaczaniu powierzchni zabudowy, o której mowa w niektórych przepisach *rozporządzenia oos*, istotna będzie całkowita powierzchnia, która ulegnie zmianie w związku z realizacją przedsięwzięcia. Mogą to być zmiany krótko- lub długoterminowe. Należy zwrócić uwagę, że przedsięwzięcia, które opisywane są za pomocą „powierzchni przeznaczonej do przekształcenia”, to różnego rodzaju zabudowy z towarzyszącą im infrastrukturą. Po-

mijając budowle wymienione w pierwszej części definicji „powierzchni zabudowy”, za powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia należy uznać tę powierzchnię, która uległa zmianie w związku z realizacją przedsięwzięcia. Należy wliczyć tu m.in. powierzchnię parkingów, dróg dojazdowych, chodników, placów budowy, placów składowych, podjazdów, ramp, inne powierzchnie utwardzone czy płyty roślinności, które zostaną usunięte, a teren urządzony zgodnie z wolą inwestora (np. usunięcie zakrzewień, zadrzewień czy zbiorowisk murawowych lub łąkowych, niwelacja terenu poprzez zasypianie zbiorników wodnych, drenaż terenów podmokłych lub zabagnionych). Za „powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia” nie należy uznawać terenów, które już wcześniej zostały przekształcone i posiadają cechy zabudowy (tereny przemysłowe, tereny z zabudową przeznaczoną do rozbiórki itp.).

Zmiany planowanych przedsięwzięć

W przypadku planowanych zmian (rozbudowy, przebudowy lub montażu) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, które to zmiany nie spełnią progów określonych w § 2 ust. 1, planowane prace należy kwalifikować do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 2 pkt 1.

Zmiany (rozbudowa, przebudowa lub montaż) planowanych przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1, dla których nie ustalono żadnych progów, bez względu na zakres i wielkość tych zmian, także powinny być kwalifikowane na podstawie § 3 ust. 2 pkt 1 *rozporządzenia ooś* do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W podobny sposób powinny być kwalifikowane zmiany przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, dla których nie ustalono żadnych progów. Na podstawie § 3 ust. 2 pkt 2 tego rozporządzenia niezależnie od zakresu i skali zmiany tych przedsięwzięć będą to prace, które powinny być klasyfikowane do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Natomiast zmiany (rozbudowa, przebudowa lub montaż) przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w § 3 ust. 1, dla których progi zostały określone, będą stanowiły przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 2

pkt 2 *rozporządzenia ooś*, jeżeli same te zmiany spełnią wskazane w rozporządzeniu progi.

Pojęcie przebudowy, rozbudowy i montażu

Termin „przebudowa” zdefiniowany został w art. 3 pkt 7a *ustawy Prawo budowlane* i należy przez niego rozumieć wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji; w przypadku dróg są dopuszczalne zmiany charakterystycznych parametrów w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego. Natomiast „rozbudowa” zgodnie z art. 3 pkt 6 *ustawy Prawo budowlane* jest rodzajem budowy. Należy domniemywać, że roboty budowlane polegające na zmianie charakterystycznych parametrów (m.in. kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości), nieobjęte definicją przebudowy, będą stanowić „rozbudowę”, natomiast zmiany liczby kondygnacji stanowić będą nadbudowę. Ze względu na brak legalnej definicji pojęcia „montaż” należy przyjąć znaczenie tego słowa wskazane w „Słowniku języka polskiego PWN”, w świetle którego montaż to zakładanie, instalowanie urządzeń technicznych (np. <http://sjp.pwn.pl/>). W odniesieniu do przepisów *rozporządzenia ooś* przez „montaż” należy rozumieć roboty budowlane polegające na umieszczeniu (przymocowaniu) urządzenia lub instalacji w miejscu jej docelowego użytkowania lub eksploatacji (np. montaż anteny radiokomunikacyjnej na budynku).

Przedsięwzięcia niewymienione w rozporządzeniu ooś

W myśl art. 59 ust. 2 *ustawy ooś* dla przedsięwzięć innych niż przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko może być wymagane przeprowadzenie oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, o ile przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na ten obszar, a nie jest bezpośrednio związane z jego ochroną lub nie wynika z tej ochrony oraz gdy obowiązek taki został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1 *ustawy ooś*. Właściwy do rozważenia, czy takie przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, będzie organ właściwy do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem jego realizacji (w myśl 96 ust. 1 *ustawy ooś*).

Zagadnienia szczegółowe

4. Zagadnienia szczegółowe

4.1. § 2 ust. 1 pkt 1 i § 3 ust. 1 pkt 1

§ 2 ust. 1 pkt 1

instalacje do wyrobu substancji przy zastosowaniu procesów chemicznych służące do wytwarzania:

- a) *podstawowych produktów lub półproduktów chemii organicznej,*
- b) *podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej,*
- c) *nawozów mineralnych,*
- d) *środków ochrony roślin oraz produktów biobójczych,*
- e) *materiałów wybuchowych;*

§ 3 ust. 1 pkt 1

instalacje do wytwarzania produktów przez mieszanie, emulgowanie lub konfekcjonowanie chemicznych półproduktów lub produktów podstawowych;

(1)

Hasło:

produkcja wiader i skrzynek metodą bezpośredniego wtrysku materiałów termoplastycznych

Opis zagadnienia:

budowa hali magazynowo-produkcyjnej o powierzchni ok. 0,25 ha, w której odbywać się będzie produkcja wiader i skrzynek metodą bezpośredniego wtrysku materiałów termoplastycznych (polipropylenu, polietylenu) do form. Tworzywa sztuczne używane w procesie będą pozyskiwane bezpośrednio od producenta.

Stanowisko:

Poprawna kwalifikacja tego rodzaju zamierzenia inwestycyjnego wymaga rozważenia, czy zostały spełnione przesłanki wynikające z § 3 ust. 1 pkt 1 *rozporządzenia ooś*.

Analizując powyższy przepis, należy brać pod uwagę jego część dotyczącą instalacji do wytwarzania produktów poprzez konfekcjonowanie chemicznych półproduktów lub produktów podstawowych (omawiany zakład nie prowa-

dzi procesów mieszania lub emulgowania). Termin „konfekcjonowanie” używany jest w krajowym prawie w odniesieniu do nawozów oraz środków ochrony roślin i oznacza głównie pakowanie lub przepakowywanie (art. 2 pkt 12 *ustawy o nawozach i nawożeniu*) – ale także w stosunku do wyrobów gumowych jako polegające m.in. „na cięciu i łączeniu” (§ 21 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji wyrobów gumowych*). W przemyśle spożywczym pojęcie to oznacza krajanie, porcjowanie oraz pakowanie. Wobec powyższego za konfekcjonowanie, na potrzeby omawianego przepisu, należy uznać przygotowywanie końcowych produktów użytkowych do obrotu handlowego kończące się na procesie ostatecznego pakowania, a więc zespół czynności dokonywanych po wytworzeniu danego produktu bądź półproduktu podstawowego.

Stąd też opisana instalacja do produkcji wiader i skrzynek metodą bezpośredniego wtrysku materiałów termoplastycznych nie stanowi przedsięwzięcia, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 *rozporządzenia ooś*.

(2)

Hasło:

produkcja podeszew z pianki poliuretanowej w zakładzie obuwniczym

Opis zagadnienia:

rozbudowa zakładu, w którym – w instalacji do tego przeznaczonej – odbywać się będzie produkcja butów, w tym podeszew wykonanych metodą bezpośredniego wtrysku materiałów termoplastycznych (PVC) i reaktywnego systemu poliuretanowego (PU).

Stanowisko:

W świetle *rozporządzenia ooś* kwalifikacji podlegają instalacje, nie zaś zakłady, stąd też w przedmiotowym przypadku merytorycznego rozważenia wymagają § 2 ust. 1 pkt 1, § 3 ust. 1 pkt 1 i § 3 ust. 1 pkt 31* *rozporządzenia ooś*.

Do grupy przedsięwzięć, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a *rozporządzenia ooś*, należy zaliczyć instalację produkującą substancję, która następnie wykorzystywana będzie do wyrobu podstawowych produktów lub półproduktów chemii organicznej. Instalacji do wytwarzania podeszew z pianki poliuretanowej, którą otrzymuje się w wyniku połączenia (reakcji chemicznej) dwóch składników polioliu i izocyjanianu poprzez równoczesny wtrysk

do form aluminiowych ww. substratów, nie można uznać za przedsięwzięcie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a *rozporządzenia oos*, bowiem instalacja ta nie jest urządzeniem służącym do wytworzenia substancji służącej następnie do wytworzenia podstawowego produktu lub półproduktu chemii organicznej. Takie podejście jest zbieżne z regulacjami prawodawstwa europejskiego. Podkreślić należy, że § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a *rozporządzenia oos* stanowi transpozycję pkt 6 lit. a załącznika I *dyrektywy EIA*, w świetle którego jedynie zintegrowane urządzenia chemiczne, tj. takie urządzenia, które służą do wytwarzania na skalę przemysłową substancji z wykorzystywaniem chemicznych reakcji przemiany, w których jest szereg zespołów zestawionych i powiązanych funkcjonalnie ze sobą, służących do produkcji podstawowych organicznych substancji chemicznych, stanowią przedsięwzięcie wymagające oceny oddziaływania na środowisko.

Biorąc powyższe pod uwagę, dokonując kwalifikacji instalacji do produkcji podeszew z pianki poliuretanowej do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, należy wziąć pod uwagę § 3 ust. 1 pkt 1 *rozporządzenia oos* – przy czym przez konfekcjonowanie należy rozumieć przygotowywanie końcowych produktów użytkowych do obrotu handlowego, które kończy się na procesie ostatecznego pakowania – oraz § 3 ust. 1 pkt 31* *rozporządzenia oos*. W kontekście kwalifikacji na podstawie § 3 ust. 1 pkt 31 *rozporządzenia oos* wyjaśnić należy, że przedmiotowy przepis odnosi się do elastomerów, czyli polimerowych tworzyw sztucznych lub naturalnych, które w temperaturze pokojowej cechują się zdolnością do odwracalnej deformacji pod wpływem działania sił mechanicznych, z zachowaniem ciągłości ich struktury. Z uwagi na brak szczegółowych informacji nt. właściwości materiału termoplastycznego, który będzie stosowany w tym procesie, nie można jednoznacznie stwierdzić, czy będzie to instalacja, o której mowa w przedmiotowym przepisie.

*§ 3 ust. 1 pkt 31 – *instalacje do wytwarzania lub przetwarzania produktów na bazie elastomerów.*

(3)

Hasło:

mieszanie produktów chemii gospodarczej i kosmetyków

Opis zagadnienia:

produkcja polegać ma na wymieszaniu kilkunastu gotowych, zakupionych u dostawców składników, takich jak:

substancje powierzchniowo czynne, kompozycje zapachowe, chelatanty, substancje pomocnicze, konserwanty, regulatory kwasowości i inne, oraz rozlaniu do butelek.

Stanowisko:

Do grupy przedsięwzięć, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a *rozporządzenia oos*, należy zaliczyć instalację produkującą substancję, która następnie wykorzystywana będzie do wyrobu podstawowych produktów lub półproduktów chemii organicznej.

W sytuacji, gdy prowadzone będzie wytwarzanie produktu z podstawowych produktów lub półproduktów chemii organicznej tylko przez mieszanie, emulgowanie czy konfekcjonowanie (przygotowywanie końcowych produktów użytkowych do obrotu handlowego, które kończy się na procesie ostatecznego pakowania), instalację – na podstawie § 3 ust. 1 pkt 1 *rozporządzenia oos* – należy uznać za przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Działalność polegająca na mieszanii kilkunastu gotowych, zakupionych u dostawców składników i ich konfekcjonowaniu będzie przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 1 *rozporządzenia oos*).

4.2. § 2 ust. 1 pkt 2

§ 2 ust. 1 pkt 2

instalacje do wytwarzania podstawowych produktów farmaceutycznych z zastosowaniem procesów chemicznych lub biologicznych;

(4)

Hasło:

przeniesienie produkcji farmaceutyków w inną lokalizację

Opis zagadnienia:

przeniesienie dwóch istniejących instalacji do produkcji produktów farmaceutycznych do istniejącego obiektu budowlanego posiadającego niezbędne do ich zainstalowania powierzchnie produkcyjne.

Stanowisko:

Nie ulega wątpliwości, że istniejące instalacje należy traktować jako zrealizowane przedsięwzięcia wymienione w § 2 ust. 1 pkt 2 *rozporządzenia oos*.

Przed kwalifikacją przedmiotowego przedsięwzięcia należy zwrócić uwagę, że przez pojęcie przedsięwzięcia w myśl art. 3 ust. 1 pkt 13 *ustawy oos* należy rozumieć zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty. Rozwijając powyższą definicję, za przedsięwzięcie należy uznać każde zamierzenie budowlane, a więc wszelkie działania zmierzające do powstania obiektu budowlanego w rozumieniu przepisów *ustawy Prawo budowlane*. Ponadto przedsięwzięciem będzie przekształcenie terenu traktowane jako wszelkiego rodzaju zmiany charakteru, struktury, formy powierzchni ziemi wraz z jej rzeźbą i pokryciem, niezależnie od rodzaju ingerencji, czasu jej trwania bądź też trwałości lub powtarzalności przekształcenia. Ponadto w *ustawie oos* za przedsięwzięcie uznano również każdą zmianę sposobu użytkowania terenu, czyli przekształcenia jego dotychczasowej funkcji na odmienną, przy czym za tego rodzaju przekształcenie należy uznać też zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, o której mowa w *ustawie Prawo budowlane*.

W świetle powyższych wyjaśnień przedmiotowe zamierzenia inwestycyjne należy uznać za przedsięwzięcie w rozumieniu przepisów *ustawy oos*, przed realizacją którego wymagana będzie decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

(5)

Hasło:

wytwarzanie radiofarmaceutyków

Opis zagadnienia:

budowa instalacji do wytwarzania radiofarmaceutyków t.j.: FDG (fluorodeoksyglukoza), fluorku sodu oraz innych radioznaczników na bazie węgla i tlenu. Powierzchnia zabudowy wynosić ma ok. 1510 m².

Stanowisko:

Za podstawowy produkt farmaceutyczny, o którym mowa w ww. przepisie, należy uznać surowiec farmaceutyczny rozumiany zgodnie z art. 2 pkt 40 *ustawy Prawo farma-*

ceutyczne jako substancja lub mieszanina substancji wykorzystywana do sporządzania lub wytwarzania produktów leczniczych. Tym samym mimo syntezy chemicznej, która ma miejsce w drugiej fazie produkcji ww. substancji, przedmiotowe zamierzenie nie stanowi przedsięwzięcia, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 *rozporządzenia oos*, bowiem w wyniku tego procesu powstaje gotowy radiofarmaceutyk, a nie podstawowy produkt czy półprodukt służący do otrzymania produktu leczniczego. Powyższe znajduje również uzasadnienie w dokumencie Komisji Europejskiej z 2008 r. pn. „Interpretacja definicji niektórych kategorii przedsięwzięć z załączników I i II do Dyrektywy EIA” – na s. 18 przedmiotowego dokumentu znajdują się informacje nt. stosowania terminu „podstawowy”, o którym mowa w pkt 6 załącznika I *dyrektywy EIA*. W świetle przedłożonych wyjaśnień termin ten nie obejmuje produktów końcowych, które nie mogą być uważane za produkty chemiczne, tj. produkty podstawowe, które mogą być dalej przetwarzane.

4.3. § 2 ust. 1 pkt 3 i § 3 ust. 1 pkt 4

§ 2 ust. 1 pkt 3

elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, o mocy ciepłej nie mniejszej niż 300 MW rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu;

§ 3 ust. 1 pkt 4

elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 3, o mocy ciepłej rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu, nie mniejszej niż 25 MW, a przy stosowaniu paliwa stałego – nie mniejszej niż 10 MW; przy czym przez paliwo rozumie się paliwo w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji;

(6)

Hasło:

wymiana kotła w elektrociepłowni

Opis zagadnienia:

wymiana (przebudowa, montaż) w ciepłowni kotła wodnego WR-25 o wydajności nominalnej 23,26 MW, gdzie stosowane będzie paliwo stałe.

Stanowisko:

Zmiany (przebudowa, rozbudowa, montaż) zrealizowanych przedsięwzięć wymienionych w myśl § 3 ust. 1 należy rozpatrywać na podstawie § 3 ust. 2 pkt 2* *rozporządzenia oos*, zgodnie z którym do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się – w przypadku przedsięwzięć określonych za pomocą progów – zmiany, które same osiągną próg podany w § 3 ust. 1 tego rozporządzenia.

Pomimo że nie została podana przewidywana moc cieplna kotła, a jedynie wydajność nominalna, to najprawdopodobniej osiągnięty będzie próg wskazany w § 3 ust. 1 pkt 4 *rozporządzenia oos*, tj. moc cieplna rozumiana jako ilość energii wprowadzonej w paliwie stałym do instalacji w jednostce czasu przy nominalnym obciążeniu będzie większa niż 10 MW. W takim przypadku zasadne będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.*

(7)

Hasło:

filtry – instalacje ochrony środowiska

Opis zagadnienia:

– budowa instalacji do odsiarczania spalin na terenie elektrowni konwencjonalnej o mocy 600 MW – będącej zrealizowanym przedsięwzięciem, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 *rozporządzenia oos*;

– wymiana cyklonu (odpylacza) na cyklonfiltr (urządzenie odpylające o większej skuteczności), która będzie przeprowadzana w ramach istniejącej ciepłowni należącej do zrealizowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;

– na terenie istniejącej elektrowni stanowiącej przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 *rozporządzenia oos*, planowana jest modernizacja elektrofiltrów kotłów polegająca na zastąpieniu ich trzecich stref technologią, która pozwoli osiągnąć wymagane stężenie zapylenia spalin poniżej 20 mg/Nm³.

Stanowisko:

Przed kwalifikacją przedmiotowego przedsięwzięcia należy zwrócić uwagę, że przez pojęcie przedsięwzięcia w myśl art. 3 ust. 1 pkt 13 *ustawy oos* należy rozumieć zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty. Przez przedsięwzięcia powiązane technologicznie należy rozumieć zespół urządzeń i/lub budowli bezpośrednio związanych technicznie, od punktu dostarczenia surowców do miejsca odbioru produktów, zgodnie ze schematem technologicznym obejmującym wszystkie operacje i procesy potrzebne do ich wytworzenia. W przypadku urządzenia ochrony środowiska nie można mówić o powiązaniu technologicznym, gdyż wspomniane elektrownie/ciepłownie funkcjonowałyby zgodnie ze swym przeznaczeniem również bez zastosowania tego rodzaju instalacji. Realizacja przedmiotowych instalacji nie wpłynie na zmianę osiąganej przez elektrownie/ciepłownie mocy, a w związku z tym nie mają zastosowania przepisy odnoszące się do przebudowy, rozbudowy istniejącej elektrowni, tj. § 2 ust. 2 pkt 1* oraz § 3 ust. 2 pkt 1** *rozporządzenia oos*.

W związku z powyższym wymienione inwestycje należy uznać za niebędące przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 2 ust. 2 pkt 1 – *do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone;*

****** 3 ust. 2 pkt 1 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1.*

(8)

Hasło:

instalacja odsiarczania spalin

Opis zagadnienia:

na terenie elektrowni, która kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, realizowana będzie instalacja do odsiarczania spalin, która składać się będzie z następujących węzłów technologicznych: węzła absorpcji SO₂ z mokrym kominem, węzła przygotowania zawiesiny sorpcyjnej, węzła odwadniania gipsu, oczyszczalni ścieków.

Stanowisko:

W skład inwestycji polegającej na budowie instalacji odsiarczania spalin wejdzie m.in.:

– oczyszczalnia ścieków, która w świetle § 3 ust. 1 pkt 78* *rozporządzenia ooś* stanowić będzie przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o ile spowoduje wprowadzenie do wód lub urządzeń ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, wymienione w załączniku nr 11 do rozporządzenia Ministra Środowiska *w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego* – z uwagi na brak szczegółowych informacji nie można jednoznacznie stwierdzić, czy planowana oczyszczalnia będzie przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, czy też nie;

– węzeł przygotowania zawiesiny sorpcyjnej, w skład którego wchodzi m.in. silos mączki kamienia wapiennego oraz inne zbiorniki na zawiesiny, który w myśl § 3 ust. 1 pkt 37** *rozporządzenia ooś* stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Pozostałe zamierzenia inwestycyjne wchodzące w skład inwestycji, takie jak układ absorpcji wraz z kominem, układ kanałów spalin z wentylatorem wspomagającym, budynek technologiczny z pompownią, układ zasilania w wodę

procesową, węzeł przygotowania zawiesiny, sprężarkownia, rozdzielnia elektryczna, nie kwalifikują się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, chyba że powierzchnia zajęta pod te obiekty i infrastrukturę jako zabudowa przemysłowa osiągnie 1ha, tj. kryterium wskazane w § 3 ust. 1 pkt 52 lit. b*** *rozporządzenia ooś*.

* § 3 ust. 1 pkt 78 – *instalacje do oczyszczania ścieków przemysłowych z wyłączeniem instalacji, które nie powodują wprowadzania do wód lub urządzeń ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, wymienione w załączniku nr 11 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137, poz. 984 oraz z 2009 r. Nr 27, poz. 169);*

** § 3 ust. 1 pkt 37 – *instalacje do naziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 10 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³, a także niezwiązanych z dystrybucją instalacji do magazynowania stałych surowców energetycznych;*

*** 3 ust. 1 pkt 52 lit. b – *zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– *przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.*

(9)

Hasło:

modernizacja elektrowni

Opis zagadnienia:

planowana modernizacja kotłów, w tym układu paleniskowego wraz z częściami ciśnieniowymi kotłów oraz modernizacja elektrofiltrów, będzie dotyczyła elektrowni, która stanowi zrealizowane przedsięwzięcie wymienione w § 2 ust. 1 pkt 3 *rozporządzenia ooś*.

Stanowisko:

Planowana inwestycja w myśl § 3 ust. 2 pkt 1* *rozporządzenia ooś* stanowić będzie przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, bowiem będzie polegać na przebudowie zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 pkt 3 i jednocześnie przebudowa ta nie spełni kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2** *rozporządzenia ooś*.

* § 3 ust. 2 pkt 1 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;*

** § 2 ust. 2 – *do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w:*

- 1) *ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone;*
- 2) *§ 3 ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.*

(10)

Hasło:

biogaz

Opis zagadnienia:

wytworzenie energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

Stanowisko:

Przy kwalifikacji instalacji do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego rozumianego w świetle art. 3

pkt 20a *ustawy Prawo energetyczne* jako paliwo gazowe otrzymywane z surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych lub pozostałości przemysłu rolno-spożywczego lub biomasy leśnej w procesie fermentacji metanowej do grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko należy wziąć pod uwagę § 2 ust. 1 pkt 3 oraz § 3 ust. 1 pkt 4 *rozporządzenia ooś*.

W przypadku, kiedy częścią ww. instalacji jest ciąg technologiczny służący do wytwarzania biogazu, należy rozważyć również możliwość zakwalifikowania przedsięwzięcia na podstawie § 3 ust. 1 pkt 45* i § 3 ust. 1 pkt 80** *rozporządzenia ooś*.

* § 3 ust. 1 pkt 45 – *instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej;*

** § 3 ust. 1 pkt 80 – *instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.*

(11)

Hasło:

produkcja energii elektrycznej z biomasy

Opis zagadnienia:

budowa instalacji do produkcji energii elektrycznej o mocy 80 MW. Wsad do instalacji w 80% składać się będzie ze ściółki z hodowli drobiu, odchodów, pierza kurzego, a w 20% ze zrębków drzewnych, peletu drzewnego i rolnego.

Stanowisko:

Jedną z kluczowych kwestii przy udzieleniu odpowiedzi na pytanie, czy ww. instalacja stanowi przedsięwzięcie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 46* *rozporządzenia ooś*, czy też

w § 3 ust. 1 pkt 4 *rozporządzenia ooś*, jest ustalenie, czy wykorzystywany w procesie produkcyjnym wsad jest paliwem, czy biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji. W myśl § 2 pkt 1 *rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie standardów emisyjnych z instalacji* przez biomasę rozumie się produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa spalane w celu odzyskania zawartej w nich energii oraz następujące odpady:

- roślinne z rolnictwa i leśnictwa,
- roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,
- włókniste roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu, w którym powstają, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana,
- korka,
- drewna, z wyjątkiem odpadów drewna, które mogą zawierać związki fluorowcoorganiczne lub metale ciężkie jako wynik obróbki środkami do konserwacji drewna lub powlekania, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzące z budownictwa i odpady z rozbioru.

Natomiast paliwem w myśl § 2 pkt 3 *rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie standardów emisyjnych z instalacji* jest dowolna palna substancja stała, ciekła lub gazowa, z wyjątkiem odpadów, które nie stanowią biomasy. Ze względu na skład wsadu służącego do produkcji energii należy stwierdzić, iż nie jest on paliwem w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji – o ile zrębki mogą stanowić odpad będący biomasą, to ściółka z hodowli nie jest odpadem roślinnym z rolnictwa czy z przemysłu przetwórstwa spożywczego. W związku z powyższym ww. przedsięwzięcia nie można zaliczyć do wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 4 *rozporządzenia ooś*.

Uznanie wyżej opisanego przedsięwzięcia za wymienione w § 2 ust. 1 pkt 46 *rozporządzenia ooś* zależne jest od ewentualnego zastosowania w procesie odzysku lub unieszkodliwiania procesów termicznych, czyli termicznego przekształcania odpadów w rozumieniu art. 3 pkt 29 *ustawy o odpadach*, którego dotyczą przepisy działu VIII rozdziału 2 *ustawy o odpadach*. W przypadku, gdy procesy te nie będą wykorzystywane, ww. przedsięwzięcie – zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 80** *rozporządzenia ooś* – należałoby uznać za mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 2 ust. 1 pkt 46 – *instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów [proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21)] o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji;*

** § 3 ust. 1 pkt 80 - *instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.*

(12)

Hasło:

zmiana kotła parowego elektrociepłowni

Opis zagadnienia:

przebudowa kotła parowego w istniejącej elektrociepłowni (przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko) na instalację do spalania biomasy, modernizacja układów i instalacji oczyszczania spalin, jednak bez wprowadzania istotnych zmian w części turbinowej jej układu technologicznego.

Stanowisko:

Zmiany (rozbudowa, przebudowa lub montaż) istniejących przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 *rozporządzenia ooś* powinny być kwalifikowane do odpowiedniej grupy na podstawie przepisów § 2 ust. 2 pkt 1* bądź § 3 ust. 2 pkt 1** *rozporządzenia ooś*.

Jeżeli planowana przebudowa bądź rozbudowa nie spowoduje co najmniej podwojenia mocy elektrowni określonej w § 2 ust. 1 pkt 3 *rozporządzenia ooś*, będzie stanowiła przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 1.

* § 2 ust. 2 pkt 1 – *do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsię-*

wzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

** § 3 ust. 2 pkt 1 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1.

(13)

Hasło:

rozbudowa kotłowni

Opis zagadnienia:

rozbudowa istniejącej kotłowni o mocy cieplnej 30 MW o kolejne 2 MW.

Stanowisko:

Przepisy § 3 ust. 2 pkt 2* *rozporządzenia ooś* mają zastosowanie do wszystkich rodzajów inwestycji wymienionych w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*. Zatem rozbudowa istniejącej instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub cieplnej o mocy cieplnej 30 MW o kolejne 2 MW nie stanowi przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ze względu na brak przekroczenia progów określonych w przepisie § 3 ust. 1 pkt 4 *rozporządzenia ooś*.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

4.4. § 2 ust. 1 pkt 5 i § 3 ust. 1 pkt 6

§ 2 ust. 1 pkt 5

instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru o łącznej mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW oraz lokalizowane na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;

§ 3 ust. 1 pkt 6

instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5:

a) lokalizowane na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 i 628), z wyłączeniem instalacji przeznaczonych wyłącznie do zasilania znaków drogowych i kolejowych, urządzeń sterujących lub monitorujących ruch drogowy lub kolejowy, znaków nawigacyjnych, urządzeń oświetleniowych, billboardów i tablic reklamowych,

b) o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m.

(14)

Hasło:

farma wiatrowa na lądzie

Opis zagadnienia:

zakres pojęcia „farma wiatrowa”, której lokalizacja przewidywana jest na lądzie.

Stanowisko:

W przypadku lądowej instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, tzw. farmy wiatrowe, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5 i § 3 ust. 1 pkt 6 *rozporządzenia ooś*, za elementy wchodzące w skład takich instalacji należy przyjąć co najmniej:

- elektrownie wiatrowe (jako główny element, ze względu na który następuje kwalifikacja do odpowiedniej grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko);
- infrastrukturę drogową trwałą;
- infrastrukturę przyłączeniową wewnętrzną utworzoną z kabli elektroenergetycznych (sieć elektryczna SN) odprowadzających wyprodukowaną energię elektryczną z generatorów do punktu zbiorczego, którym w przeważającej części będzie wewnętrzny GPZ (Główny Punkt Zasilający)

farmy wiatrowej, umożliwiającego przekształcenie doprowadzonej energii do postaci nadającej się do dalszego przesyłu i wykorzystania. Należy zaznaczyć, że w sytuacji, gdy nie występuje konieczność budowy wewnętrznego GPZ-tu, do wewnętrznej sieci elektrycznej SN powinny być włączone kable elektroenergetyczne do miejsca, w którym następuje wspomniana transformacja energii elektrycznej.

Dla tak określonego przedsięwzięcia konieczne jest uzyskanie jednej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pozostałe zamierzenia inwestycyjne, takie jak linie energetyczne odprowadzające energię elektryczną od GPZ-tu abonenckiego (lub punktu zbiorczego) do węzła przyłączenia do sieci energetycznej (tzw. sieć przyłączeniowa zewnętrzna) oraz GPZ zewnętrzny, nie stanowią części farmy wiatrowej.

(15)

Hasło:

farma wiatrowa na morzu

Opis zagadnienia:

zakres pojęcia „farma wiatrowa”, której lokalizacja przewidziana została na terenach morskich.

Stanowisko:

W przypadku instalacji wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5 *rozporządzenia ooś* (farmy wiatrowe lokalizowane na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej), za elementy wchodzące w skład takich instalacji należy przyjąć co najmniej:

- elektrownie wiatrowe (jako główny element instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, ze względu na który następuje kwalifikacja do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko);
- infrastrukturę przyłączeniową wewnętrzną utworzoną z morskich kabli elektroenergetycznych (sieć elektryczna SN) odprowadzających wyprodukowaną energię elektryczną z generatorów do punktu zbiorczego, którym w przeważającej części będzie wewnętrzny GPZ morski farmy wiatrowej, umożliwiający przekształcenie doprowadzonej energii do postaci, nadającej się do dalszego przesyłu i wykorzystania. Należy zaznaczyć, że w sytuacji, gdy nie występuje konieczność budowy wewnętrznego GPZ-tu mor-

skiego, do wewnętrznej sieci elektrycznej SN powinny być włączone kable elektroenergetyczne do miejsca, w którym następuje wspomniana transformacja energii elektrycznej.

Należy zaznaczyć, że przedsięwzięcia polegające na budowie stacji elektroenergetycznej lub napowietrznej linii elektroenergetycznej służącej do przesyłu energii elektrycznej, wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6* lub § 3 ust. 1 pkt 7** *rozporządzenia ooś*, należą do grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają – o ile nie zostały ujęte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla farmy wiatrowej – uzyskania niezależnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponadto należy wyraźnie podkreślić, że inne niż napowietrzne linie energetyczne odprowadzające energię elektryczną od morskiego GPZ-tu wewnętrznego farmy wiatrowej do kolejnych GPZ-ów umieszczonych zarówno na obszarze morskim, jak i na lądzie oraz linie energetyczne inne niż napowietrzne łączące je z węzłem przyłączenia do sieci energetycznej jako powiązane technologicznie z wspomnianymi GPZ-ami będą podlegać wymogowi uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeśli same stacje elektroenergetyczne spełnią przesłanki z § 2 ust. 1 pkt 5 lub § 3 ust. 1 pkt 6 *rozporządzenia ooś*.

Farmy wiatrowe posiadające własne GPZ-ty wewnętrzne należy uznawać za odrębne, niepowiązane ze sobą technologiczne przedsięwzięcia, mimo że farmy te mogą wykorzystywać te same zewnętrzne GPZ-ty „morskie” lub „lądowe” będące częścią wspólnej sieci przyłączeniowej.

* § 2 ust. 1 pkt 6 – stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 220 kV, o długości nie mniejszej niż 15 km;

** § 3 ust. 1 pkt 7 – stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6.

(16)

Hasło:

maszt pomiarowy na morzu

Opis zagadnienia:

budowa masztu pomiarowego na morzu, poprzedzającego budowę farmy wiatrowej. Planowany maszt pomiarowy ma na celu zbadanie warunków atmosferycznych (roz-

kładu prędkości i kierunku wiatru na obszarze morskim) oraz doprecyzowanie lokalizacji poszczególnych turbin, po czym będzie zdemontowany.

Stanowisko:

Należy uznać, że planowana instalacja i praca masztu pomiarowego będzie działaniem odrębnym od głównego przedsięwzięcia polegającego na realizacji projektu budowy farm wiatrowych, które dopiero posłużą do zaplanowania jego kolejnych etapów. Realizacja masztu badawczo-pomiarowego nie została wskazana w katalogu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w *rozporządzeniu oos*, zatem brak jest podstaw prawnych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego rodzaju inwestycji.

(17)

Hasło:

montaż turbin wiatrowych na dachu budynku

Opis zagadnienia:

montaż na dachu istniejących budynków, których wysokość przekracza 30 m n.p.t., turbin wiatrowych o pionowej osi obrotu i łącznej mocy nieprzekraczającej 45 kW. Wysokość całkowita turbiny liczona od powierzchni dachu wynosić będzie ok. 7–7,5 m (wysokość jej ruchomej części to 2,7 m). Turbiny zlokalizowane będą ok. 0,7–1,2 m powyżej urządzeń technicznych umieszczonych na dachu budynku, przy czym strefa wydzielenia urządzeń technicznych wynosi 3,6 m ponad dachem budynku.

Stanowisko:

O ile przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie realizowane na dachu budynku zlokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, nie będzie przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 6 *rozporządzenia oos*, bowiem wysokość instalacji do produkcji energii elektrycznej nie osiągnie 30 m.

4.5. § 2 ust. 1 pkt 6 i § 3 ust. 1 pkt 7

§ 2 ust. 1 pkt 6

stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 220 kV, o długości nie mniejszej niż 15 km;

§ 3 ust. 1 pkt 7

stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6;

(18)

Hasło:

zmiany w zakresie linii i stacji elektroenergetycznych 110kV i 220 kV

Opis zagadnienia:

Omówienie kwestii dotyczących:

- definicji przebudowy, rozbudowy i montażu, o których mowa w § 2 ust. 2* i § 3 ust. 2** *rozporządzenia oos*;
- stwierdzenia, czy wartości 110kV i 220 kV stanowią wartości progowe;
- definicji napięcia znamionowego;
- rodzajów zmian w przedsięwzięciach wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 6 i § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia oos*, będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko.

Stanowisko:

Zarówno w *rozporządzeniu*, jak i w *ustawie oos* nie zostały zdefiniowane pojęcia „przebudowa”, „rozbudowa” i „montaż”.

Termin „przebudowa” określono w art. 3 pkt 7a *ustawy Prawo budowlane* jako wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji; w przypadku dróg są dopuszczalne zmiany charakterystycznych parametrów w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego, i w takim znaczeniu został użyty w *rozporządzeniu*.

Natomiast „rozbudowa” zgodnie z art. 3 pkt 6 *ustawy Prawo budowlane* jest rodzajem budowy. Należy domniemywać, że roboty budowlane polegające na zmianie charak-

terystycznych parametrów (m.in. kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości), nieobjęte definicją przebudowy, będą stanowić „rozbudowę”.

Przez pojęcie „montażu” należy rozumieć roboty budowlane polegające na umieszczeniu (przymocowaniu) urządzenia lub instalacji będącej przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko w miejscu jej docelowego użytkowania lub eksploatacji (np. montaż anteny radiotelekomunikacyjnej na budynku).

Remont, o którym mowa w art. 3 pkt 8 *ustawy Prawo budowlane*, nie wpisuje się swoim zakresem w żadną z przedstawionych powyżej kategorii robót budowlanych, a tym samym nie jest objęty przepisami *rozporządzenia ooś*.

W § 2 ust. 1 pkt 6 oraz § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś* wymienione zostały stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne o określonych wartościach napięcia znamionowego. Ponadto w § 2 ust. 1 pkt 6 *rozporządzenia ooś* dla napowietrznych linii elektroenergetycznych został wprowadzony próg wielkościowy. W kontekście stosowania § 2 ust. 2* oraz § 3 ust. 2** *rozporządzenia ooś* należy stwierdzić, że wartości 220 kV oraz 110 kV są progami.

Dla właściwego stosowania powyższych przepisów *rozporządzenia ooś* konieczne jest zdefiniowanie pojęcia „napięcie znamionowe”, przez które należy rozumieć maksymalne napięcie elektryczne, jakie może być podane w sposób trwały, nie powodując jego uszkodzenia, czyli napięcie, dla którego linia napowietrzna jest przeznaczona. Najbardziej właściwe będzie przyjęcie definicji z pkt 2.1.56 normy PN-EN 50341-1:2005: „napięcie dla którego linia napowietrzna jest przeznaczona i do którego odnoszą się pewne charakterystyki operacyjne”.

W przypadku, gdy planowana jest budowa nowego przedsięwzięcia, konieczne jest stwierdzenie, czy należy ono do jednego z rodzajów przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 lub § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*. Natomiast w odniesieniu do zmian w istniejących przedsięwzięciach konieczne jest określenie, czy planowane jest przeprowadzenie przebudowy, rozbudowy lub montażu wiążące się ze spełnieniem przesłanek wskazanych w ustępach 2 obu wymienionych wyżej paragrafów.

Mając na uwadze powyższe, jako przykłady zmian przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 6 – czyli linii elektroenergetycznych o napięciu znamionowym 220 kV i długości nie mniejszej niż 15 km – wymagające uzyska-

nia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach można wskazać:

– zwiększenie napięcia znamionowego do poziomu co najmniej 440 kV (w związku z § 3 ust. 2 pkt 1** *rozporządzenia ooś*);

– modyfikację przebiegu linii na odcinku powyżej 15 km i zwiększenie napięcia znamionowego do poziomu co najmniej 440 kV (w związku z § 2 ust. 2 pkt 1* *rozporządzenia ooś*);

– zmianę przebiegu linii na odcinku krótszym niż 15 km (wyłączając z tego obowiązku wymianę „słupów” w istniejącym przebiegu linii, która nie prowadzi do zmiany tego przebiegu) – w związku z § 3 ust. 2 pkt 1** *rozporządzenia ooś*;

– zwiększenie napięcia znamionowego linii do mniej niż 440 kV (w związku z § 3 ust. 2 pkt 1** *rozporządzenia ooś*).

W odniesieniu do linii elektroenergetycznych wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś* jedynie zmiana polegająca na zwiększeniu napięcia znamionowego linii na co najmniej 220 kV, jako spełniająca warunek określony w § 3 ust. 2 pkt 2** *rozporządzenia ooś* lub w § 2 ust. 2 pkt 2* *rozporządzenia ooś*, będzie wymagać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Pozostałe prace prowadzone w stosunku do przedsięwzięć wymienionych § 2 ust. 1 pkt 6 i § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś*, takie jak: wymiana niektórych elementów lub całej konstrukcji wsporczej (słupów), wymiana zużytych lub zniszczonych przewodów linii oraz wymiana innych elementów linii niepowodująca wystąpienia przykładowych zmian wskazanych powyżej, nie powinny być kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

Należy jednak pamiętać, że w momencie przystępowania do realizacji nowych przedsięwzięć polegających na budowie linii lub stacji elektroenergetycznych wymienionych w *rozporządzeniu*, w trakcie „screeningu” lub oceny oddziaływania na środowisko, konieczne jest przeanalizowanie działań związanych z utrzymaniem linii (np. częstotliwości wymiany słupów i ich wpływu na środowisko jako elementu oddziaływania na środowisko występującego w trakcie użytkowania przedsięwzięcia). Podkreślić należy, że wszystkie zmiany w obrębie omawianych linii elektroenergetycznych niepodlegające wymogowi uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinny być wykonywane w sposób umożliwiający dotrzymanie obowiązujących norm i standardów środowiska.

W przypadku stacji elektroenergetycznych wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 6 *rozporządzenia ooś* wszelkie zmiany niebędące remontem oraz niepowodujące podniesienia tzw. górnego napięcia znamionowego do poziomu 440 kV powinny być kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w związku z § 3 ust. 2 pkt 1** *rozporządzenia ooś*. Jako przedsięwzięcia zawsze znacząco oddziaływujące na środowisko winny być kwalifikowane zmiany stacji elektroenergetycznych o napięciu znamionowym 220 kV, w wyniku których górne napięcie znamionowe osiągnie poziom co najmniej 440 kV (§ 2 ust. 2 pkt 1*), oraz takie zmiany stacji elektroenergetycznych wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś*, które osiągną próg 220 kV (§ 2 ust. 2 pkt 2* *rozporządzenia ooś*). Pozostałe zmiany w stacjach elektroenergetycznych o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV nie powinny być kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 2 ust. 2 – do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w:

- 1) *ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone;*
- 2) *§ 3 ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;*

** § 3 ust. 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia:

- 1) *polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;*
- 2) *polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;*
- 3) *nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na*

terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy.

(19)

Hasło:

wymiana rozdzielni i transformatorów na stacji elektroenergetycznej 110kV

Opis zagadnienia:

zamiana napowietrznej rozdzielni 110 kV i napowietrznych transformatorów 110 kV/15 kV i 15 kV/0,4 kV na wnątrzną rozdzielnię i transformatory zlokalizowane w nowym pomieszczeniu technologicznym, na terenie istniejącej stacji elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 110 kV/15 kV.

Stanowisko:

Powyższa istniejąca stacja elektroenergetyczna jest realizowanym przedsięwzięciem wymienionym w § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś*.

W przypadku, gdy przewiduje się przeprowadzenie zmian w istniejących przedsięwzięciach wymienionych w *rozporządzeniu ooś*, konieczne jest określenie, czy planowana jest przebudowa, rozbudowa lub montaż wiążący się ze spełnieniem przesłanek wskazanych w § 3 ust. 2* *rozporządzenia ooś*.

Odnosząc się do zmian w stacjach elektroenergetycznych wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś*, przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko będą przebudowy/rozbudowy, które spowodują osiągnięcie progu 220 kV (kwalifikacja na podstawie § 2 ust. 2 pkt 2** *rozporządzenia ooś*). Pozostałe ingerencje w stacje elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV nie powinny być kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 3 ust. 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia:

1) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;

2) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

3) nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy;

** § 2 ust. 2 pkt 2 – do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w § 3 ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

(20)

Hasło:

rozbudowa stacji elektroenergetycznych 400 kV

Opis zagadnienia:

rozbudowa istniejącej stacji elektroenergetycznej 400 kV/110 kV w sposób umożliwiający odbiór mocy z dwóch linii elektroenergetycznych WN 400 kV.

Stanowisko:

Istniejąca stacja elektroenergetyczna jest zrealizowanym przedsięwzięciem wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia oos. W odniesieniu do rozbudowy przedsięwzię-

cia wymienionego w § 2 ust. 1 rozporządzenia oos zastosowanie będą miały § 2 ust. 2 pkt 1* oraz § 3 ust. 2 pkt 1** rozporządzenia oos.

Mając na uwadze powyższe, w przypadku stacji elektroenergetycznych wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia oos wszelkie zmiany niebędące remontem oraz niepowodujące podniesienia tzw. górnego napięcia znamionowego do poziomu 440 kV powinny być kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w związku z § 3 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia oos. Jako przedsięwzięcia zawsze znacząco oddziaływujące na środowisko winny być kwalifikowane zmiany stacji elektroenergetycznych o napięciu znamionowym 220 kV, w wyniku których górne napięcie znamionowe osiągnie poziom co najmniej 440 kV (§ 2 ust. 2 pkt 1*), oraz takie zmiany stacji elektroenergetycznych wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia oos, które osiągną próg 220 kV (§ 2 ust. 2 pkt 2***). Pozostałe zmiany w stacjach elektroenergetycznych o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV nie powinny być kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 2 ust. 2 pkt 1 – do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

** § 3 ust. 2 pkt 1 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

*** § 2 ust. 2 pkt 2 – do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w § 3 ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

(21)

Hasło:

montaż głowic kablowych na słupie 110 kV

Opis zagadnienia:

zabudowa na istniejącym słupie kratkowym linii napowietrznej WN 110 kV konstrukcji stalowej umożliwiającej w przyszłości montaż głowic kablowych.

Stanowisko:

W odniesieniu do przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś* jedynie ich zmiana polegająca na zwiększeniu napięcia znamionowego na co najmniej 220 kV jako spełniająca warunek określony w § 3 ust. 2 pkt 2* (jak również § 2 ust. 2 pkt 2**) będzie wymagać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pozostałe prace prowadzone w stosunku do przedsięwzięć wymienionych § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś*, takie jak: wymiana niektórych elementów lub całej konstrukcji wsporczej (słupów), wymiana zużytych lub zniszczonych przewodów linii oraz wymiana bądź montaż innych elementów linii niepowodująca zmiany jej przebiegu, nie powinny być kwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

Mając na uwadze powyższe, montaż ww. konstrukcji stalowej nie powinien być kwalifikowany jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;*

** § 2 ust. 2 pkt 2 – *do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w § 3 ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.*

(22)

Hasło:

remont linii elektroenergetycznej 110 kV

Opis zagadnienia:

remont istniejących linii elektroenergetycznych 110 kV obejmujący następujące prace:

- wymianę będących w złym stanie technicznym stalowo-aluminiowych przewodów fazowych;
- wymianę będącego w złym stanie technicznym przewodu odgromowego;
- wymianę niektórych izolatorów;
- wzmocnienie, uzupełnienie i wymianę uszkodzonych elementów konstrukcji niektórych słupów elektroenergetycznych oraz podwyższenie niektórych słupów;
- naprawę i zabezpieczenie antykorozyjne fundamentów i słupów.

Stanowisko:

W przypadku, gdy zakładane są zmiany w istniejących przedsięwzięciach, konieczne jest określenie, czy planowane jest przeprowadzenie przebudowy, rozbudowy lub montażu wiążące się ze spełnieniem przesłanek wskazanych w § 3 ust. 2* *rozporządzenia ooś*. W tym miejscu należy podkreślić, że remont, o którym mowa w art. 3 pkt 8 *ustawy Prawo budowlane*, nie wpisuje się swoim zakresem w żadną z przedstawionych powyżej kategorii robót budowlanych, a tym samym nie jest objęty przepisami *rozporządzenia ooś*.

Mając na uwadze powyższe, w odniesieniu do linii elektroenergetycznych wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś* jedynie zmiana polegająca na zwiększeniu napięcia znamionowego linii na co najmniej 220 kV jako spełniająca warunek określony w § 3 ust. 2 pkt 2* *rozporządzenia ooś* lub w § 2 ust. 2 pkt 2** *rozporządzenia ooś*, będzie wymagać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pozostałe prace prowadzone w stosunku do przedsięwzięć wymienionych § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś*, takie jak: wymiana niektórych elementów lub całej konstrukcji wsporczej (słupów) nieprowadząca do zmiany przebiegu linii, wymiana zużytych lub zniszczonych przewodów linii oraz wymiana innych zużytych elementów linii, nie powinna być kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 3 ust. 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia:

1) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;

2) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

3) nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy.

** § 2 ust. 2 pkt 2 – do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w § 3 ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

(23)

Hasło:

budowa linii elektroenergetycznej 220 kV, rozbudowa dwóch stacji elektroenergetycznych 220/110 kV

Opis zagadnienia:

budowa linii elektroenergetycznej 220 kV i rozbudowa dwóch stacji elektroenergetycznych 220/110 kV; pla-

nowana rozbudowa dwóch stacji elektroenergetycznych 220/110 kV związana jest z koniecznością wybudowania linii 220 kV o długości 25 km, która je połączy. Celem inwestycji jest modernizacja systemu elektroenergetycznego danej aglomeracji.

Stanowisko:

Planowane prace na istniejących stacjach elektroenergetycznych będą prowadzone ze względu na zaplanowaną budowę linii elektroenergetycznej 220 kV, zatem będą one zależne od siebie technicznie, a nie technologicznie. W przypadku przedsięwzięć powiązanych technologicznie niezbędne byłoby uzyskanie jednej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy o osł, określającym definicję przedsięwzięcia.

W przypadku uzyskiwania oddzielnych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i prowadzenia odrębnych ocen oddziaływania na środowisko ze względu na zależności poszczególnych zadań inwestycyjnych szczególnie istotna będzie analiza ich wspólnych oddziaływań, zarówno przy postępowaniach prowadzonych dla rozbudowy stacji, jak i postępowaniach dla linii elektroenergetycznej, z zachowaniem odpowiedniego stopnia szczegółowości przedstawianych informacji. Jeżeli planowane działania realizowane będą niezależnie od siebie, wówczas należy zwrócić uwagę na poniższe kwestie:

– przygotowanie inwestycji polegającej na budowie linii elektroenergetycznej 220 kV, stanowiącej przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (na podstawie § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia o osł), obligatoryjnie wymagającej oceny oddziaływania na środowisko, będzie wymagało szczegółowej analizy kwestii oddziaływań zarówno samej linii, jak i systemu elektroenergetycznego (rozbudowywanych stacji) umożliwiającego przesył energii,

– jeżeli zakres rozbudowy stacji będzie uzależniony od planowanej do zastosowania konstrukcji linii elektroenergetycznej, powinno to zostać uwzględnione i przeanalizowane w pierwszej kolejności w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, a w przypadku określenia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla rozbudowy tych stacji – również w raporcie o oddziaływaniu na środowisko.

W ramach rozbudowy pierwszej stacji elektroenergetycznej realizowanej ze względu na wprowadzenie projektowanej jednotorowej linii napowietrznej 220 kV z drugiej sta-

cji elektroenergetycznej zaplanowana została m.in. nowa rozdzielnia 220 kV wraz z infrastrukturą towarzyszącą, jednak po przeprowadzeniu rozbiórki istniejącej napowietrznej rozdzielni 220 kV. Z kolei w ramach zamierzenia inwestycyjnego na drugiej stacji elektroenergetycznej rozbudowana zostanie istniejąca rozdzielnia o jedno pole liniowe oraz zostanie przebudowana jej funkcjonująca część pracująca obecnie w układzie jednosystemowym na układ dwusystemowy.

Odnosząc się do kwestii kwalifikacji przedsięwzięć polegających na rozbudowie stacji elektroenergetycznych, należy stwierdzić, że przedsięwzięcia te, realizowane niezależnie od linii napowietrznych, ze względu na zakres planowanych prac będą stanowiły przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w oparciu o § 3 ust. 2 pkt 1* *rozporządzenia oos* w związku z § 2 ust. 1 pkt 6. Przepis ten bowiem odnosi się do zmian istniejących przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1, w przypadkach gdy nie będą one spełniać kryteriów określonych w § 2 ust. 2 pkt 1**, tzn. gdy rozbudowa, przebudowa lub montaż nie osiągnie progów określonych w § 2 ust. 1, jeżeli progi te zostały określone.

* § 3 ust. 2 pkt 1 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;*

** § 2 ust. 2 pkt 1 – *do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone.*

(24)

Hasło:

remont linii energetycznej 220 kV

Opis zagadnienia:

wymiana uszkodzonych elementów konstrukcji wsporczej, zabezpieczenie antykorozyjne stalowych elementów konstrukcji wsporczych, naprawa fundamentów konstrukcji wsporczych, wymiana przewodów fazowych i łańcuchów izolatorów.

Stanowisko:

W przypadku budowy nowego przedsięwzięcia konieczne jest stwierdzenie, czy należy ono do jednego z rodzajów przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 lub § 3 ust. 1 *rozporządzenia oos*. Natomiast w odniesieniu do zmian w istniejących przedsięwzięciach konieczne jest określenie, czy planowane jest przeprowadzenie przebudowy, rozbudowy lub montażu wiążące się ze spełnieniem przesłanek wskazanych w ustępach 2 obu wymienionych wyżej paragrafów.

Powyższe prace w całości zostały określone jako remont napowietrznej linii elektroenergetycznej 220 kV, czyli remont obejmujący zrealizowane przedsięwzięcie wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6 *rozporządzenia oos*. Należy zauważyć, że remont nie został wymieniony wśród kategorii prac wskazanych w ustępach 2 *rozporządzenia oos* (ujęto tam przebudowę, rozbudowę, montaż), nie stanowi zatem przedsięwzięcia mogącego zawsze ani mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, przed realizacją którego wymagane byłoby uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

(25)

Hasło:

wymiana przewodów linii energetycznej 110 kV

Opis zagadnienia:

wymiana zużytych lub uszkodzonych przewodów linii elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 110 kV.

Stanowisko:

Wśród możliwych modyfikacji linii elektroenergetycznych wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia oos* jedynie zmiana polegająca na zwiększeniu napięcia znamionowego linii 110 kV na co najmniej 220 kV jako spełniająca warunek określony w § 3 ust. 2 pkt 2* *rozporządzenia oos* będzie wymagać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pozostałe prace prowadzone w stosunku do przedsięwzięć wymienionych w tym przepisie, takie jak: wymiana niektórych elementów konstrukcji wsporczej (słupów), wymiana zużytych lub zniszczonych przewodów linii oraz wymiana innych elementów linii niepowodująca wystąpienia zmian wskazanych powyżej, nie powinny być kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienione w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

(26)

Hasło:

przyłącze elektroenergetyczne wysokiego napięcia 110 kV pod ziemią

Opis zagadnienia:

budowa przyłącza elektroenergetycznego wysokiego napięcia 110 kV wykonanego linią kablową pod ziemią.

Stanowisko:

Planowane przedsięwzięcie nie zostało wymienione w rozporządzeniu oos, zatem nie należy do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Rozporządzenie oos w § 2 ust. 1 pkt 6 oraz § 3 ust. 1 pkt 7 wskazuje rodzaje inwestycji, przed realizacją których konieczne będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jeżeli planowana inwestycja stanowi element infrastruktury towarzyszącej inwestycji wymienionej w rozporządzeniu oos, powinno to zostać uwzględnione w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, czy też w przypadku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko – w raporcie o oddziaływaniu na środowisko.

Uwzględniając powyższe, należy zwrócić uwagę, że budowa przyłączy elektroenergetycznych może wynikać z realizacji planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i stanowić element ich infrastruktury towarzyszącej. Na przykład należy przyjąć, że w skład inwestycji polegających na budowie farm wiatrowych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5* i § 3 ust. 1 pkt 6** rozporządzenia oos, poza samymi elektrowniami wiatrowymi, wchodzi co najmniej takie elementy, jak infrastruktura przyłączeniowa wewnętrzna, którą tworzą kable elektroenergetyczne (sieć elektryczna SN) i GPZ we-

wnętrzny farmy wiatrowej (abonencka stacja GPZ) – choć ten nie musi występować zawsze; w sytuacji, gdy nie jest konieczna budowa GPZ-tu wewnętrznego, w wewnętrzną sieć elektryczną SN powinny być włączone kable elektroenergetyczne do tzw. punktu zbiorczego.

W ramach analiz prowadzonych na etapie screeningu oraz w toku oceny oddziaływania na środowisko istnieje konieczność uwzględnienia przedsięwzięcia, przy wzięciu pod uwagę pozostałych elementów infrastrukturalnych (np. związanych z przyłączeniem farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej) celem określenia oddziaływań skumulowanych. W przypadku screeningu konieczność analizy oddziaływań skumulowanych wynika bezpośrednio z art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy oos, natomiast w ramach oceny oddziaływania na środowisko skutki skumulowane należy uwzględnić w raporcie o oddziaływaniu na środowisko (art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy oos).

* § 2 ust. 1 pkt 5 – instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru o łącznej mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW oraz lokalizowane na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;

** § 3 ust. 1 pkt 6 – instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5:

a) lokalizowane na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 i 628), z wyłączeniem instalacji przeznaczonych wyłącznie do zasilania znaków drogowych i kolejowych, urządzeń sterujących lub monitorujących ruch drogowy lub kolejowy, znaków nawigacyjnych, urządzeń oświetleniowych, billboardów i tablic reklamowych,

b) o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m.

(27)

Hasło:

rozbudowa istniejącej stacji elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 110 kV

Opis zagadnienia:

zmiany planowane na terenie istniejącej stacji elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 110 kV polegające na rozbudowie istniejącego przedsięwzięcia z 18 pól o dodatkowe 6 pól rozdzielczych.

Stanowisko:

Istniejąca stacja elektroenergetyczna jest przedsięwzięciem wymienionym w § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś*. W przypadku, gdy przewiduje się przeprowadzenie zmian w istniejących przedsięwzięciach wymienionych w rozporządzeniu, konieczne jest określenie, czy planowana jest przebudowa, rozbudowa lub montaż wiążący się ze spełnieniem przesłanek wskazanych w § 3 ust. 2* *rozporządzenia ooś*.

Odnosząc się do zmian w stacjach elektroenergetycznych wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 7 *rozporządzenia ooś*, przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko będą przebudowy/rozbudowy, które spowodują osiągnięcie progu 220 kV (kwalifikacja na podstawie § 2 ust. 2 pkt 2** *rozporządzenia ooś*). Pozostałe ingerencje w stacje elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV nie powinny być kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 3 ust. 2 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia:*

1) *polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;*

2) *polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;*

3) *nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano*

zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy;

** § 2 ust. 2 pkt 2 – *do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w § 3 ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.*

(28)

Hasło:

dwutorowa linia 400 kV

Opis zagadnienia:

możliwość podziału planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie dwutorowej linii 400 kV, z tymczasową pracą jednego toru na napięcie 220 kV o długości 137 km.

Stanowisko:

Planowane przedsięwzięcie będzie stanowić przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 2 ust. 1 pkt 6 *rozporządzenia ooś*, obligatoryjnie wymagające oceny oddziaływania na środowisko. Brak jest informacji o szczegółach planowanego podziału projektu na odcinki, długości poszczególnych odcinków czy zakresu planowanych prac.

Składanie oddzielnych wniosków o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla odcinków ww. inwestycji byłoby możliwe w przypadku jej podziału na odcinki nie mniejsze niż 15 km. Nie jest bowiem możliwe doprowadzenie do takiego podziału przedsięwzięcia, który spowoduje, że choćby jeden z jego fragmentów zostanie zakwalifikowany jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, czyli nie osiągnie progu określonego w § 2 ust. 1 pkt 6 *rozporządzenia ooś*.

W przypadku dokonania podziału inwestycji na krótsze, ale – jak to wyżej wskazano – ponad 15-kilometrowe odcinki, należy w poszczególnych raportach o oddziaływaniu przedsięwzięć na środowisko precyzyjnie opisać, a przedtem szczegółowo przeanalizować oddziaływania skumulowane, które będą efektem realizacji całego projektu.

(29)

Hasło:

zmiany istniejących stacji elektroenergetycznych o napięciu znamionowym 110 kV

Opis zagadnienia:

rozbudowa, przebudowa, montaż rozdzielni 15 kV i współpracujących z nią elementów o tym napięciu znajdujących się na terenie stacji elektroenergetycznej transformatorowo-rozdzielczej 110/15 kV składającej się z części o napięciu 110 kV oraz z części o napięciu 15 kV, przy uwzględnieniu przepisów § 3 ust. 2 pkt 2* i 3** rozporządzenia oos.

Stanowisko:

Przepis § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia oos w związku z § 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia oos będzie oznaczał, że planowane zmiany istniejących przedsięwzięć będą zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jedynie wówczas, gdy osiągną wskazany w tym przepisie próg, tj. gdy będą się wiązały z realizacją stacji elektroenergetycznych lub napowietrzonych linii elektroenergetycznych o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV (innych niż wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia oos).

Z kolei § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia oos odnosi się do przypadku, gdy planowana rozbudowa (przebudowa lub montaż) zrealizowanego przedsięwzięcia „podprogowego” spowoduje osiągnięcie progu wskazanego w § 3 ust. 1 (np. rozbudowa stacji 15 kV do 110 kV). Użyte tu sformułowanie „tego samego rodzaju” ma wskazywać na możliwość sumowania parametrów przedsięwzięć i ich kwalifikacji na podstawie określonych w przepisie progów i kryteriów.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

** § 3 ust. 2 pkt 3 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znaj-

dującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy.

4.6. § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8

§ 2 ust. 1 pkt 7

instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:

a) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

b) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

c) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

d) 20 000 W

– przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna;

§ 3 ust. 1 pkt 8

instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 7, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:

a) 15 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 5 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

b) 100 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

c) 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

d) 1000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

e) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

f) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m i nie mniejszej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

g) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 300 m i nie mniejszej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny

– przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna;

(30)

Hasło:

obiekty telekomunikacyjne

Opis zagadnienia:

budowa 22 obiektów telekomunikacyjnych w kilkunastu gminach jednego województwa. Wykonane zostaną instalacje radiowe, urządzenia radiolinii i urządzenia nadawcze na pasmo nielicencjonowane 2,4 GHz i 5 GHz, nieprzekraczające wypromieniowanej mocy 1 W.

Stanowisko:

W przypadku instalacji radiokomunikacyjnych kwalifikacja do grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziały-

wać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 oraz § 3 ust. 1 pkt 8 *rozporządzenia oos*, powinna być rozpatrywana przy uwzględnieniu takich parametrów, jak:

– równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny;

– odległość środka elektrycznego tej anteny od miejsc dostępnych dla ludności wyznaczona wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anteny.

W odniesieniu do powyższych wymogów należy stwierdzić, że każdą antenę traktuje się jako indywidualną instalację i w taki też sposób należy tego rodzaju inwestycje kwalifikować do grup przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W przypadku, gdy antena jest zbudowana z więcej niż jednego systemu nadawczego, należy zsumować ich równoważną moc promieniowaną izotropowo. Natomiast nie należy sumować mocy niezależnych anten, czy to wchodzących w skład tej samej, czy odrębnych inwestycji, co zostało dodatkowo wskazane w przepisie poprzez zastosowane doprecyzowanie.

(31)

Hasło:

stacja bazowa telefonii komórkowej

Opis zagadnienia:

budowa stacji bazowej telefonii komórkowej.

Stanowisko:

Dokonując kwalifikacji stacji bazowej telefonii komórkowej, należy wziąć pod uwagę § 2 ust. 1 pkt 7 oraz § 3 ust. 1 pkt 8 *rozporządzenia oos*. Należy wskazać, iż zgodnie z przepisami *rozporządzenia oos* równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny nawet w sytuacji, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się inna realizowana lub zrealizowana instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna i radiolokacyjna. Tym samym każdą antenę traktuje się jako indywidualną instalację.

(32)

Hasło:

anteny sektorowe

Opis zagadnienia:

anteny sektorowe stacji bazowych telefonii komórkowej skierowane na ten sam azymut, zawieszane na jednej wysokości w bliskim sąsiedztwie.

Stanowisko:

Na podstawie obecnie obowiązujących przepisów równoważną moc promieniowaną izotropowo (EIRP) wyznacza się dla pojedynczej anteny nawet w sytuacji, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się inna realizowana lub zrealizowana instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna i radiolokacyjna.

Zgodnie z powyższymi przepisami każdą antenę traktuje się jako indywidualną instalację i w taki też sposób należy tego rodzaju inwestycje kwalifikować do grup przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W przypadku, gdy antena jest zbudowana z więcej niż jednego systemu nadawczego, należy zsumować ich równoważną moc promieniowaną izotropowo. Natomiast nie należy sumować mocy niezależnych anten, czy to wchodzących w skład tej samej, czy odrębnych inwestycji, co zostało dodatkowo wskazane w wyżej przytoczonych przepisach poprzez zastosowane objaśnienie.

Uwzględniając powyższe oraz ze względu na literalne wskazanie w przepisach parametrów dla pojedynczej anteny, należy stwierdzić, że przepis § 3 ust. 2 pkt 3* *rozporządzenia oos* w kontekście sumowania oddzielnych anten nie powinien mieć zastosowania.

* § 3 ust. 2 pkt 3 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy.*

(33)

Hasło:

obiekty radiokomunikacyjne

Opis zagadnienia:

budowa obiektów radiokomunikacyjnych systemu GSM-R stanowiących składową systemu ERTMS/ETCS poziom 2 i ERMS/GSM-R na linii kolejowej, na terenie jednego województwa w liczbie 18 obiektów oraz na terenie drugiego województwa – 11 obiektów. W poszczególnych projektowanych obiektach znajdować się będą: wieża kratowa z antenami, kontener technologiczny z urządzeniami oraz przyłączy energetyczne. Będą to urządzenia Europejskiego Systemu Zarządzania Ruchem Kolejowym (ERTMS) na odcinku wzdłuż linii kolejowej, na który składają się dwa systemy:

- Europejski System Sterowania Pociągami (ETCS) obejmujący zunifikowany europejski system bezpiecznej kontroli jazdy pociągu,
- Globalny System Kolejowej Radiokomunikacji Ruchomej (GSM-R) stanowiący medium transmisyjne dla systemu ETCS.

Stanowisko:

Kwalifikacja tego rodzaju inwestycji do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko powinna być rozpatrywana na podstawie przepisów *rozporządzenia oos*, z uwzględnieniem równoważnej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) wyznaczonej dla pojedynczej anteny oraz odległości środka elektrycznego tej anteny od miejsc dostępnych dla ludności, nawet w sytuacji, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się inna realizowana lub zrealizowana instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna i radiolokacyjna. Tym samym każdą antenę traktuje się jako indywidualną instalację.

W kwestii odległości od miejsc dostępnych dla ludności należy wskazać, że zgodnie z art. 124 ust. 2 *ustawy Prawo ochrony środowiska* będzie to dotyczyć wszelkich miejsc, z wyjątkiem tych, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego. Z kolei odległość miejsc dostępnych dla ludności od środka elektrycznego anteny będzie odcinkiem prostej, który wyznacza się wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anteny, uwzględniając azymut i pochylenie tej osi, a określenia odległości dokonuje się dla istniejącego sta-

nu zagospodarowania otoczenia instalacji. Natomiast os wiązki głównej promieniowania anteny będzie stanowiła linia poprowadzona wzdłuż kierunku wiązki głównej promieniowania anteny, przy czym wiązka główna to wiązka zawierająca kierunek maksymalnego promieniowania.

Należy stwierdzić, że działania wskazane w opisie przedsięwzięcia nie spełniają kryteriów określonych w ww. przepisie, zatem nie będą stanowić przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

(34)

Hasło:

urządzenia radiolokacyjne na lotnisku

Opis zagadnienia:

budowa urządzeń radionawigacyjnych i radiokomunikacyjnych, których część znajduje się na terenie istniejących portów lotniczych, oraz odnowienie zasobów polegające na wymianie urządzeń/obiektów, których zakładany okres użytkowania zbliża się ku końcowi.

Stanowisko:

W rozważaniu nad podaną wyżej kwestią należy wziąć pod uwagę przede wszystkim przepisy § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 *rozporządzenia ooś* dotyczące instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, z wyłączeniem radiolinii, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, o określonych wartościach równoważnej mocy promieniowanej izotropowo wyznaczonej dla pojedynczej anteny. Jeżeli po stosownej analizie parametrów poszczególnych przedsięwzięć możliwe będzie stwierdzenie, że nie należą one do ww. kategorii, należy mieć na uwadze fakt, że instalacje te mogą być lokalizowane na terenie lotnisk, które to wymienione są w § 2 ust. 1 pkt 30* i § 3 ust. 1 pkt 59** *rozporządzenia ooś*, a ich przebudowa lub rozbudowa może być zaliczona do grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (w związku z § 2 ust. 2 pkt 1*** *rozporządzenia ooś*) lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (w związku z § 3 ust. 2 pkt 1**** lub § 3 ust. 2 pkt 2***** *rozporządzenia ooś*).

Jeżeli realizacja danego zadania – polegająca na przebudowie, budowie lub montażu – będzie odbywać się w granicach lotniska, należy dopuścić jego uznanie za przedsię-

wzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 2 ust. 2 pkt 1, § 3 ust. 2 pkt 1 lub § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 2 ust. 1 pkt 30 i § 3 ust. 1 pkt 59 *rozporządzenia ooś*. Jednak analizując tę kwestię, należy mieć na uwadze również zasadność wprowadzania wymogu uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w stosunku do tzw. urządzeń peryferyjnych zrealizowanego przedsięwzięcia, jakim jest lotnisko.

O ile takie urządzenia powinny zostać uznane za część lotniska w przypadku jego budowy, to ich przebudowa lub budowa na terenie lotniska istniejącego nie powinna wymagać decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (analogiczna sytuacja dotyczy np. przepustów drogowych, chodników czy ścieżek rowerowych przy drogach stanowiących zrealizowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko).

W stosunku do anten radarowych – które należy traktować jako urządzenia peryferyjne lotnisk i w stosunku do których dodatkowo przewidziano kryteria kwalifikacji w ust. 1 § 2 i 3 *rozporządzenia ooś* – nie należy stosować ust. 2 § 2 i 3 *rozporządzenia ooś* w przypadku ich budowy na terenie istniejących lotnisk. Za zasadniczą przesłankę, która obliuguje do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w stosunku do tego typu urządzeń, powinny być uznawane parametry określone dla instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych.

Podobne podejście wskazane jest w stosunku do innych niewielkich urządzeń, których realizacja nie wpływa na zmiany w zakresie oddziaływań generowanych przez funkcjonowanie lotniska i które samodzielnie nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 2 ust. 1 pkt 30 – *lotniska o podstawowej długości drogi startowej nie mniejszej niż 2100 m;*

** § 3 ust. 1 pkt 59 – *lotniska inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 30 lub lądowiska, z wyłączeniem lądowisk centrów urazowych, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.), przeznaczonych wyłącznie dla śmigłowców ratunkowych;*

*** § 2 ust. 2 pkt 1 – *do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub*

montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

**** § 3 ust. 2 pkt 1 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;

***** 3 ust. 2 pkt 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

4.7. § 2 ust. 1 pkt 11

§ 2 ust. 1 pkt 11

instalacje do pierwotnej produkcji metali nieżelaznych z rud, koncentratów lub produktów z odzysku, przy zastosowaniu procesów metalurgicznych, chemicznych lub elektrolitycznych;

(35)

Hasło:

elektrofiltr

Opis zagadnienia:

wymiana elektrofiltru w instalacji odpylającej gazy konwertorowe w hucie miedzi, która stanowi zrealizowane przedsięwzięcie wymienione w § 2 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia oos

Stanowisko:

Przed kwalifikacją przedmiotowego przedsięwzięcia należy zwrócić uwagę, że w myśl art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy oos przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty. Przez przedsięwzięcia powiązane technologicznie należy rozumieć zespół urządzeń i/lub budowli bezpośrednio związanych technicznie, od punktu dostarczania surowców do miejsca odbioru produktów,

zgodnie ze schematem technologicznym obejmującym wszystkie operacje i procesy potrzebne do ich wytworzenia. W przypadku urządzenia ochrony środowiska, jakim jest przedmiotowy filtr do odpylania, nie można mówić o powiązaniu technologicznym, gdyż wspomniana huta funkcjonowała zgodnie ze swym przeznaczeniem również bez zastosowania tego rodzaju filtra.

W związku z powyższym przedmiotową inwestycję polegającą na montażu elektrofiltru na kominie huty miedzi należy uznać za inwestycję niebędącą przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko.

4.8. § 2 ust. 1 pkt 13 i § 3 ust. 1 pkt 11

§ 2 ust. 1 pkt 13

instalacje do obróbki metali żelaznych:

a) kuźnie z młotami o energii większej niż 50 kJ na młot o łącznej mocy cieplnej większej niż 20 MW,

b) odlewnie o zdolności produkcyjnej wytopu większej niż 20 t na dobę,

c) walcownie o zdolności produkcyjnej stali surowej większej niż 20 t na godzinę,

d) do nakładania powłok metalicznych z usadem stali większym niż 2 t na godzinę;

§ 3 ust. 1 pkt 11

instalacje do obróbki metali żelaznych: kuźnie, odlewnie, walcownie, ciągnie i instalacje do nakładania powłok metalicznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 13;

(36)

Hasło:

zakup nowych maszyn i urządzeń do produkcji części do ciągników i maszyn rolniczych, elementów grzejnych oraz konstrukcji stalowych

Opis zagadnienia:

zakup zasypywarki tlenku magnezu, nawijarki spirali, walcarki, pieca przelotowego do wypalania grzałek, giętarki, zgrzewarki, wyżarzarki, tokarki automatycznej i spawarki, co umożliwi wprowadzenie na rynek nowych wyrobów, a dotychczas produkowane udoskonali.

Stanowisko:

Mając na uwadze fakt, iż w ramach planowanego projektu zainstalowana zostanie walcarka, niezależnie od faktu, iż przeznaczona będzie do ciągnięcia rurek stalowych, jest to instalacja, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 13 lit. c *rozporządzenia ooś* bądź w § 3 ust. 1 pkt 11 *rozporządzenia ooś* – jednoznaczna kwalifikacja nie jest możliwa ze względu na brak informacji nt. zdolności produkcyjnej stali surowej, tj. kryterium, na podstawie którego dokonywana jest przynależność do odpowiedniej grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Należy podkreślić, iż uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest wymagane przed zakupem instalacji mogącej znacząco oddziaływać na środowisko. Inwestor będzie zobligowany do uzyskania ww. decyzji przed montażem przedmiotowej instalacji, natomiast tryb prowadzonego postępowania uzależniony będzie od kwalifikacji do odpowiedniej grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

(37)

Hasło:

produkcja kształtowników zimnogiętych

Opis zagadnienia:

na terenie huty, w istniejących halach, planowane jest uruchomienie nowej linii technologicznej, tj. linii kształtowników zimno giętych.

Stanowisko:

Funkcjonowanie nowej linii produkcyjnej nie będzie związane z aktualnie prowadzoną działalnością, a zastosowana technologia, polegająca na spawaniu blach w celu uzyskania jednej taśmy (technologia ta sprowadza się do zginania taśm blachy na zimno, tj. formowania profili zamkniętych o przekroju kwadratowym bądź prostokątnym, zgrzewania zgrzewarką elektryczną uformowanych profili oraz cięcia kształtowników na odcinki handlowe), nie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, bowiem nie jest wymieniona w przepisach *rozporządzenia ooś*. Nie można również uznać, iż planowane działania stanowią przebudowę czy też rozbudowę istniejącej instalacji, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 13 lit. c *rozporządzenia ooś*, bowiem nie są one powiązane technologicznie.

4.9. § 2 ust. 1 pkt 15 i § 3 ust. 1 pkt 13

§ 2 ust. 1 pkt 15

instalacje do powierzchniowej obróbki metali lub tworzyw sztucznych, z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, o całkowitej objętości wanień procesowych większej niż 30 m³;

§ 3 ust. 1 pkt 13

instalacje do powierzchniowej obróbki metali lub tworzyw sztucznych z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 15;

(38)

Hasło:

zmiany instalacji obróbki metali

Opis zagadnienia:

zmiany istniejącej instalacji obróbki metali do nakładania powłok metalicznych z wsadem 10 ton stali na godzinę wraz z powierzchniową obróbką metali z zastosowaniem procesów chemicznych o objętości wanień procesowych 408 m³. W związku z remontem i rozbudową instalacji zamontowane zostały dodatkowe wanny chłodzenia w wodzie oraz wanny pasywacji po cynkowaniu, w wyniku czego objętość wanień procesowych wzrosła do 604,8 m³. W planach przewidziany jest montaż dodatkowych wanień odtłuszczenia i trawienia, co spowoduje wzrost całkowitej objętości tych wanień do 806,4 m³.

Stanowisko:

Instalacje wskazane w § 2 ust. 1 pkt 15 *rozporządzenia ooś* stanowią przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Próg powierzchni wanień procesowych określony w tym przepisie powinien odnosić się do urządzeń, w których zachodzi obróbka powierzchniowa przy zastosowaniu procesów chemicznych lub elektrolitycznych. Kwalifikację planowanych zmian przedsięwzięć wskazanych w § 2 ust. 1 *rozporządzenia ooś* należy rozważyć przy uwzględnieniu § 2 ust. 2 pkt 1* *rozporządzenia ooś*. Jeżeli zmiany te osiągną progi z § 2 ust. 1, również będą kwalifikowane do grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Należy stwierdzić, że zmiany przedmiotowej instalacji, gdzie prawdopodobnie większość dodatkowo montowanych wanień będzie służyła obróbce powierzchniowej, a przez to będą uznawane za wanny procesowe, powinny

być kwalifikowane na podstawie przywołanych przepisów do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 2 ust. 2 pkt 1 – *do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone.*

(39)

Hasło:

produkcja maszyn do przetwórstwa tworzyw sztucznych

Opis zagadnienia:

przedmiotem działalności będzie produkcja maszyn do przetwórstwa tworzyw sztucznych polegająca na stworzeniu indywidualnego projektu, pozyskaniu gotowych podzespołów, pracach tokarsko-ślusarskich, montażu i zainstalowaniu maszyny u klienta.

Stanowisko:

Prace tokarsko-ślusarskie stanowią mechaniczną obróbkę metali, która nie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, bowiem obróbka ta nie jest prowadzona z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych (§ 3 ust. 1 pkt 13 *rozporządzenia oos*) oraz rozpuszczalników organicznych (§ 3 ust. 1 pkt 14* *rozporządzenia oos*). Jednocześnie należy wskazać, iż przedmiotowa inwestycja nie stanowi instalacji do produkcji lub montowania sprzętu mechanicznego, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 17** *rozporządzenia oos*, bowiem za sprzęt mechaniczny uznaje się urządzenia inne niż pojazdy wyposażone w silnik, ale które są wyposażone w mechanizm lub zespół mechanizmów umożliwiający ruch sprzętu w trakcie eksploatacji (np. przyczepy).

* § 3 ust. 1 pkt 14 – *instalacje do powierzchniowej obróbki substancji, przedmiotów lub produktów z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 16 z wyłączeniem zmian tych instalacji polegających na wprowadzeniu do ciągu technologicznego kontenerowych urządzeń odzysku rozpuszczalników;*

** § 3 ust. 1 pkt 17 – *instalacje do produkcji lub montowania pojazdów, sprzętu mechanicznego lub produkcji silników, przy czym za sprzęt mechaniczny uznaje się urządzenia inne niż pojazdy wyposażone w silnik.*

(40)

Hasło:

pojemność wanien procesowych

Opis zagadnienia:

jak określić pojemność wanien procesowych.

Stanowisko:

W kwestii określania całkowitej objętości wanien wyjaśnić należy, iż w sytuacji, gdy w ramach procesu technologicznego wykorzystywanych jest kilka instalacji do obróbki metali lub tworzyw sztucznych, z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, przy wyznaczaniu wartości przedmiotowego parametru należy wziąć pod uwagę sumę objętości wszystkich wanien przeznaczonych do prowadzenia ww. procesów. Przy określaniu całkowitej objętości wanien procesowych nie bierze się pod uwagę pojemników, w których nie zachodzą procesy chemiczne lub elektrolityczne. Natomiast określenie „całkowita objętość wanien procesowych” odnosi się do pojemności wanien, a nie do objętości roztworu.

(41)

Hasło:

spawanie i lakierowanie proszkowe

Opis zagadnienia:

budowa warsztatu spawalniczego wraz z lakiernią proszkową.

Stanowisko:

Ponieważ omawiane przedsięwzięcie będzie polegać na powierzchniowej obróbce metalu, należy rozważyć § 2 ust. 1 pkt 15 oraz § 3 ust. 1 pkt 13 i 14* *rozporządzenia oos*.

Istotna dla kwalifikacji tego typu przedsięwzięć jest charakterystyka obu rodzajów obróbki metalu. Spawanie, czyli wykonanie złącza powstającego w fizycznym procesie łączenia materiałów poprzez ich miejscowe stopienie i zestalenie oraz malowanie farbami proszkowymi – proces, w którym używane są farby niezawierające rozpuszczalni-

ków organicznych, a podczas samego procesu malowania powierzchni nie zachodzi konieczność ich użycia. Zatem omawiane zamierzenie inwestycyjne nie będzie stanowiło przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w przywołanych wyżej przepisach. Stąd też, o ile powierzchnia zakładu nie osiągnie progów wskazanych w § 3 ust. 1 pkt 52** *rozporządzenia ooś* (zabudowa przemysłowa lub magazynowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą), przed realizacją opisanego przedsięwzięcia nie będzie konieczne uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 1 pkt 14 – *instalacje do powierzchniowej obróbki substancji, przedmiotów lub produktów z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, z wyłączeniem zmian tych instalacji polegających na wprowadzeniu do ciągu technologicznego kontenerowych urządzeń odzysku rozpuszczalników;*

** § 3 ust. 1 pkt 52 – *zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

a) *0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,*

b) *1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a*

– *przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.*

(42)

Hasło:

spawanie metodą MAG

Opis zagadnienia:

budowa hali produkcyjno-montażowej z zapleczem socjalnym, w której odbywać się będzie m.in. spawanie metalu metodą MAG.

Stanowisko:

Ze względu na fakt, iż omawiane przedsięwzięcie będzie polegać na powierzchniowej obróbce metalu bez użycia rozpuszczalników organicznych, należy rozważyć § 2 ust. 1 pkt 15 oraz § 3 ust. 1 pkt 13 *rozporządzenia ooś*.

Spawanie, czyli wykonanie złącza powstającego w wyni-

ku łączenia materiałów poprzez ich miejscowe stopienie i zestalenie, jest procesem fizycznym, zatem omówione zamierzenie inwestycyjne nie będzie stanowiło przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w przywołanych wyżej przepisach. Należy zwrócić uwagę, że pomimo iż podczas spawania metodą MAG wykorzystywany jest gaz aktywny chemicznie, a ze względu na wysoką temperaturę łuku elektrycznego część topionego metalu ulega utlenieniu, sam proces tworzenia spoiny jest procesem fizycznym. Stąd też, o ile powierzchnia zakładu nie osiągnie progów wskazanych w § 3 ust. 1 pkt 52* *rozporządzenia ooś* (zabudowa przemysłowa lub magazynowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą), przed realizacją opisanego przedsięwzięcia nie będzie konieczne uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Za powierzchniową obróbkę metali lub tworzyw sztucznych z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych należy uznać procesy oparte m.in. na wykorzystaniu wody i obejmujące np. powlekanie galwaniczne, powlekanie elektrolityczne, pokrywanie kontaktowe, powlekanie autokatalityczne, anodyzowanie oraz fosforanowanie, w tym różnego rodzaju techniki przed- i poobróbkowe – zgodnie z informacjami zawartymi w dokumencie pod nazwą „Interpretacja definicji niektórych kategorii przedsięwzięć z załączników I i II do dyrektywy EIA”.

* § 3 ust. 1 pkt 52 – *zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

a) *0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,*

b) *1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a*

– *przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.*

(43)

Hasło:

produkcja części zamiennych do samochodów

Opis zagadnienia:

rozbudowa istniejącego zakładu produkującego części zamienne i akcesoria do pojazdów mechanicznych o budynek produkcyjny, w którym będzie prowadzone cięcie plazmowe, gięcie elementów metalowych i cięcie/wykrawanie blach, oraz parking. Powierzchnia zabudowy planowanego budynku wynosić będzie 880 m², powierzchnia planowanego parkingu 350 m². Łączna powierzchnia zabudowy wraz z towarzyszącą infrastrukturą po zrealizowaniu przedsięwzięcia będzie wynosić ok. 0,61 ha. Przedmiotowy zakład położony jest poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody.

Stanowisko:

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie zostało literalnie wymienione w *rozporządzeniu ooś*. Biorąc pod uwagę planowane do prowadzenia w zakładzie procesy obróbki metalu, należy je wszystkie uznać za obróbkę mechaniczną, tym samym omawiane zamierzenie inwestycyjne nie będzie stanowiło przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 15 i § 3 ust. 1 pkt 13 *rozporządzenia ooś*.

Stąd też w związku z faktem, że powierzchnia zabudowy przemysłowej oraz powierzchnia użytkowa parkingów nie osiągnie progów wskazanych w § 3 ust. 1 pkt 52* i 56** *rozporządzenia ooś* przed realizacją opisanego przedsięwzięcia nie będzie konieczne uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 1 pkt 52 – zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajętą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia;

** § 3 ust. 1 pkt 56 – garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 50, 52–55 i 57, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż:

a) 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

b) 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– przy czym przez powierzchnię użytkową rozumie się sumę powierzchni zabudowy i powierzchni zajętej przez pozostałe kondygnacje nadziemne i podziemne mierzone po obrysie zewnętrznym rzutu pionowego obiektu budowlanego.

4.10. § 2 ust. 1 pkt 26 i § 3 ust. 1 pkt 39

§ 2 ust. 1 pkt 26

instalacje do przerobu kopalni innych niż gaz ziemny, ropa naftowa oraz jej naturalne pochodne zlokalizowane na obszarach kopalni odkrywkowych lub kamieniołomów o powierzchni nie mniejszej niż 25 ha;

§ 3 ust. 1 pkt 39

instalacje do przerobu kopalni inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 26;

(44)

Hasło:

zakład kamieniarski

Opis zagadnienia:

zakład kamieniarski wraz z halą obróbki kamienia.

Stanowisko:

Za instalacje do przerobu kopalni należy uznać instalacje, w których następują procesy mechaniczne, fizyczne, biologiczne, termiczne lub chemiczne (także kombinacja tych procesów), służące obróbce wydobytych kopalni, prowadzone w celu przygotowania ich do wykorzystania (wytworzenie produktów), w tym m.in. zmiana ich objętości lub klasyfikacji.

Mając na uwadze powyższe, w przypadku, gdy w zakładzie kamieniarskim prowadzona będzie działalność polegająca wyłącznie na obróbce produktów (płyt, słabów, bloczków itp.), a nie bezpośrednio wydobytej kopaliny, należy uznać, że tego rodzaju przedsięwzięcia nie będą zaliczane do mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

(45)

Hasło:

budynek magazynowy z sortownią materiałów sypkich

Opis zagadnienia:

planowana inwestycja polegać będzie na segregacji kredy naturalnej na poszczególne frakcje względem wielkości materiału, która prowadzona będzie w budynku magazynowym zlokalizowanym poza kopalnią.

Stanowisko:

Przy kwalifikacji przedmiotowego zamierzenia na podstawie § 3 ust. 1 pkt 39 *rozporządzenia ooś* (instalacja do przerobu kopaliny w ilości nie większej niż 100 000 m³ na rok) kluczową kwestią jest ustalenie, czy segregacja kredy stanowi przerób kopaliny. W tym miejscu należy podkreślić, iż za instalacje do przerobu kopaliny należy uznać instalacje, w których następują procesy mechaniczne, fizyczne, biologiczne, termiczne lub chemiczne (także kombinacja tych procesów), służące obróbce wydobytych kopaliny, prowadzone w celu przygotowania ich do wykorzystania (wytworzenie produktów), w tym m.in. zmiana ich objętości lub klasyfikacji. Są to m.in. kruszarki, przesiewacze, młynki, osadzarki, hydrocyklony, wzbogacalniki, flotowniki.

Operacją zasadniczą, a w niektórych przypadkach jedynym procesem przeróbczym, któremu poddawany jest materiał surowy, jest klasyfikacja, czyli podział ziaren materiału surowego na żądane grupy o określonych wymiarach ziaren lub określonych gęstościach. Najbardziej rozpowszechnionym procesem klasyfikacji jest klasyfikacja mechaniczna, która odbywa się na przesiewaczach.

Biorąc powyższe pod uwagę, segregację kredy należy uznać za proces przerobu, a tym samym jeśli będzie prowadzona przy użyciu instalacji, będzie przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 39 *rozporządzenia ooś*.

Ze względu na realizację w ramach przedmiotowego zamierzenia budynku magazynowego, dokonując kwalifika-

cji, należy również rozważyć § 3 ust. 1 pkt 52* *rozporządzenia ooś*.

* § 3 ust. 1 pkt 52 – *zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

(46)

Hasło:

suszenie piasku

Opis zagadnienia:

suszenie piasku pozyskiwanego z kopalni, przeznaczonego do produkcji zapraw budowlanych.

Stanowisko:

Odnosząc się do § 3 ust. 1 pkt 39 *rozporządzenia ooś*, zgodnie z którym przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko będą instalacje do przerobu kopaliny, stwierdza się, że za takie instalacje należy uznać te, w których następują procesy mechaniczne, fizyczne, biologiczne, termiczne lub chemiczne (także kombinacja tych procesów), służące obróbce wydobytych kopaliny, prowadzone w celu przygotowania ich do wykorzystania (wytworzenie produktów), w tym m.in. zmiana ich objętości lub klasyfikacji. Są to m.in. kruszarki, przesiewacze, młynki, osadzarki, hydrocyklony. Na klasyfikację takich instalacji nie będzie miała wpływu ich lokalizacja w miejscu wydobywania kopaliny czy też poza nim.

Planowana inwestycja będzie polegała na suszeniu w bębnie obrotowym piasku pozyskiwanego z kopalni, a gotowy produkt będzie przeznaczony do produkcji zapraw budowlanych. Mimo braku szczegółowych informacji o zakresie i skali inwestycji należy uznać, że suszenie także stanowi proces obróbki piasku będącego kopaliną pospolitą, który

będzie służył dalszemu jego wykorzystaniu jako produktu. Z tego względu zasadna byłaby kwalifikacja planowanej inwestycji do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie ww. przepisu *rozporządzenia oos*.

4.11. § 2 ust. 1 pkt 27

§ 2 ust. 1 pkt 27

wydobywanie kopalin ze złoża metodą:

a) *odkrywkową na powierzchni obszaru górniczego nie mniejszej niż 25 ha,*

b) *podziemną o wydobyciu kopaliny nie mniejszym niż 100 000 m³ na rok;*

(47)

Hasło:

kopalnia węgla kamiennego

Opis zagadnienia:

budowa kopalni (części nadziemnej) i wydobycie węgla kamiennego.

Stanowisko:

Budowa kopalni (części nadziemnej) stanowi integralny i niezbędny element przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopalin ze złoża metodą podziemną, w tym tych o wydobyciu kopaliny nie mniejszym niż 100 000 m³ na rok (§ 2 ust. 1 pkt 27 *rozporządzenia oos*).

Nadziemnej części kopalni – która służy wydobyciu kopaliny – nie należy traktować jako „instalacji do przerobu kopalin”. W przypadku, kiedy instalacja taka (podana w *rozporządzeniu oos* w § 2 ust. 1 pkt 26* czy też w § 3 ust. 1 pkt 39**) będzie planowana do realizacji na terenie przyszłej kopalni oraz gdy przedsięwzięcia te będą powiązane technologicznie, wymagane będzie uzyskanie jednej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 2 ust. 1 pkt 26 – *instalacje do przerobu kopalin innych niż gaz ziemny, ropa naftowa oraz jej naturalne pochodne zlokalizowane na obszarach kopalni odkrywkowych lub kamieniołomów o powierzchni nie mniejszej niż 25 ha;*

** § 3 ust. 1 pkt 39 – *instalacje do przerobu kopalin inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 26.*

4.12. § 3 ust. 1 pkt 5

§ 3 ust. 1 pkt 5

elektrownie wodne;

(48)

Hasło:

wznowienie działania małej elektrowni wodnej

Opis zagadnienia:

wznowienie działania małej elektrowni wodnej, która zakończyła pracę w 1946 r. W ramach planowanego przedsięwzięcia zakładana jest wymiana turbiny wodnej wraz z jej konstrukcją nośną oraz częściowa rekonstrukcja budynku, w którym znajduje się wspomniana turbina.

Stanowisko:

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 5 *rozporządzenia oos* elektrownie wodne są przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Mając na uwadze zapisy § 3 ust. 2 pkt 2* *rozporządzenia oos*, również przebudowy i rozbudowy takich przedsięwzięć będą przedsięwzięciami wymagającymi przed ich realizacją uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W tym przypadku przy określaniu, czy przed realizacją przedsięwzięcia konieczne będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, należy zwrócić uwagę, że pod pojęciem elektrowni wodnej kryje się *de facto* turbina wodna wraz z konstrukcją nośną, budynek, w którym się ona znajduje, oraz niezbędna infrastruktura zapewniająca odbiór energii elektrycznej. Natomiast budowle piętrzące, niezbędne do prawidłowego funkcjonowania elektrowni wodnych, stanowią odrębną kategorię przedsięwzięć wymienionych w *rozporządzeniu oos* (np. § 3 ust. 1 pkt 66** *rozporządzenia oos*). Ponadto w rozpatrywanym przypadku istotne jest, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie funkcjonuje prawie 70 lat, stąd też rozpoczęcie działalności po tak długim okresie przestoju można rozpatrywać w kategorii nowego przedsięwzięcia.

Mając na uwadze powyższe, przed realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia konieczne jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia*

wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

**** § 3 ust. 1 pkt 66 – budowle piętrzące wodę inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 35 i 36:**

a) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy, z wyłączeniem budowli piętrzących wodę na wysokość mniejszą niż 1 m realizowanych na podstawie planu ochrony, planu zadań ochronnych lub zadań ochronnych ustanowionych dla danej formy ochrony przyrody,

b) jeżeli piętrzenie dotyczy cieków naturalnych, na których nie istnieją budowle piętrzące wodę,

c) jeżeli w promieniu mniejszym niż 5 km na tym samym cieku lub cieku z nim połączonym znajduje się inna budowla piętrząca wodę,

d) na wysokość nie mniejszą niż 1 m.

4.13. § 3 ust. 1 pkt 14

§ 3 ust. 1 pkt 14

instalacje do powierzchniowej obróbki substancji, przedmiotów lub produktów z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, z wyłączeniem zmian tych instalacji polegających na wprowadzeniu do ciągu technologicznego kontenerowych urządzeń odzysku rozpuszczalników;

(49)

Hasło:

instalacja do malowania elementów metalowych w wannach procesowych

Opis zagadnienia:

instalacja do malowania elementów metalowych w wannach procesowych (o pojemności sumarycznej powyżej 30 m³) z wykorzystaniem procesu kataforezy. W przedmiotowej instalacji w procesie obróbki metalu będą sto-

sowane substancje (farba podkładowa) zawierające lotne związki organiczne – w ilości 120 Mg na rok.

Stanowisko:

Jedynie instalacje o określonych parametrach, w których zachodzą procesy chemiczne lub elektrochemiczne, będą kwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wskazanych w § 2 ust. 1 pkt 15* rozporządzenia ooś.

Proces kataforezy jest odmianą elektroforezy, która jest zjawiskiem elektrokinetycznym polegającym na ruchu naładowanych elektrycznie cząstek fazy rozproszonej zawiesiny lub zolu, znajdujących się w polu elektrycznym względem fazy rozpraszającej – w przypadku kataforezy cząstki naładowane dodatnio poruszają się w kierunku elektrody ujemnej. W trakcie tego procesu nie zachodzą żadne reakcje chemiczne.

Stąd też instalacje do malowania elementów metalowych w wannach procesowych z wykorzystaniem procesu kataforezy nie będą kwalifikowane do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 15 i § 3 ust. 1 pkt 13** rozporządzenia ooś.

Niemniej mając na uwadze zastosowanie LZO, opisane wyżej przedsięwzięcie winno być zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 1 pkt 14 rozporządzenia ooś.

* § 2 ust. 1 pkt 15 – instalacje do powierzchniowej obróbki metali lub tworzyw sztucznych, z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, o całkowitej objętości wanny procesowych większej niż 30 m³;

** § 3 ust. 1 pkt 13 – instalacje do powierzchniowej obróbki metali lub tworzyw sztucznych z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 15.

(50)

Hasło:

kabina lakiernicza

Opis zagadnienia:

rozbudowa warsztatu napraw samochodowych o kabinę lakierniczą.

Stanowisko:

Kabina lakiernicza, czyli instalacja, w której zachodzi proces obróbki powierzchniowej metalu poprzez m.in. nałożenie powłoki lakierniczej zawierającej rozpuszczalniki organiczne, jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w związku z § 3 ust. 1 pkt 14 *rozporządzenia oos*.

(51)

Hasło:

czyszczenie maszyn drukarskich

Opis zagadnienia:

usługi serwisowe urządzeń do nadruków na opakowaniach (przemywanie i czyszczenie), w trakcie których wykorzystywane będą rozpuszczalniki organiczne. Czyszczenie urządzeń do nadruku odbywać się będzie ręcznie, bez użycia dodatkowych urządzeń czy instalacji.

Stanowisko:

Mając na uwadze definicję instalacji zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 6 *ustawy Prawo ochrony środowiska*, przedmiotowe zamierzenie nie będzie kwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

(52)

Hasło:

powiązanie technologiczne linii lakierniczych i kotłowni

Opis zagadnienia:

rozbudowa istniejącego zakładu produkującego deskę podłogową, w którym znajduje się przedsięwzięcie wymienione w § 3 ust. 1 pkt 14 *rozporządzenia oos* polegającej na:

- budowie linii do obróbki mechanicznej drewna, 2 linii lakierniczych oraz suszarni drewna,
- budowie kotłowni na biomasę o mocy 2,15 MW.

Stanowisko:

Spośród wskazanych przedsięwzięć tylko linie lakiernicze zostały wymienione w *rozporządzeniu oos*. Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia jest konieczność wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wspomnianej kotłowni, która samodzielnie nie stanowi przedsięwzięcia wymienionego w *rozporządzeniu*, jednak można rozważyć, czy jest przedsięwzięciem powiązaniem technologicznie ze wspomnianą istniejącą czy planowaną instalacją, o której

mowa w § 3 ust. 1 pkt 14 *rozporządzenia oos*.

W związku z powyższym w opisanej sytuacji podstawową kwestią jest rozstrzygnięcie, czy wymienione wyżej części omawianej inwestycji są ze sobą powiązane technologicznie – w związku z brzmieniem art. 3 ust. 1 pkt 13 *ustawy oos* wskazującym, że „[...] przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty”.

Należy zauważyć, że kotłownia jest instalacją, która ma za zadanie produkcję energii cieplnej, wykorzystywanej w tym konkretnym przypadku do ogrzewania hal produkcyjnych oraz suszarni, która do produkcji tej energii będzie wykorzystywała odpady drzewne powstające podczas procesu wytwarzania desek podłogowych, a tym samym powiązanie z instalacją do obróbki drewna będzie miało jedynie charakter techniczny, wynikający z dostarczania substratu do produkcji energii oraz z pożytkowania wytworzonego ciepła na potrzeby zakładu.

Ponadto należy mieć na uwadze, że powiązanie technologiczne, o którym mowa w powyższym przepisie *ustawy oos*, rozpatrywane powinno być na poziomie połączenia między konkretnymi przedsięwzięciami (instalacjami), z których przynajmniej jedno jest kwalifikowane jako mogące znacząco oddziaływać na środowisko, nie zaś pomiędzy instalacją a którąkolwiek częścią zakładu, w którym znajduje się takie przedsięwzięcie.

Zatem biorąc pod uwagę, że kotłownia nie jest elementem ciągu technologicznego instalacji do powierzchniowej obróbki substancji, przedmiotów lub produktów z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, należy stwierdzić, że pomiędzy instalacją planowaną i istniejącą a kotłownią występować będzie powiązanie funkcjonalne, nie zaś powiązanie technologiczne.

4.14. § 3 ust. 1 pkt 15

§ 3 ust. 1 pkt 15

instalacje do produkcji kotłów, zbiorników, kadzi lub innych pojemników z blach

(53)

Hasło:

produkcja pojemników z blach

Opis zagadnienia:

montaż maszyn i urządzeń do produkcji pojemników z blach w istniejącym zakładzie. Realizacja tej inwestycji nie będzie się wiązała ani z uzyskaniem pozwolenia na budowę, ani z dokonaniem zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu.

Stanowisko:

Wprowadzenie do procesu produkcyjnego nowej linii technologicznej do produkcji pojemników z blach stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, niezależnie czy uznane zostanie za przebudowę, rozbudowę istniejącego przedsięwzięcia, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 15 *rozporządzenia oos* na podstawie § 3 ust. 2 pkt 2*, w związku z § 3 ust. 1 pkt 15 – czy też za nowe przedsięwzięcie wymienione w § 3 ust. 1 pkt 15 *rozporządzenia oos*.

Należy dodać, że nie ma znaczenia, czy inwestor zobowiązany jest do uzyskania „zezwoleń inwestycyjnych”, czy też nie, bowiem chcąc zrealizować przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z art. 71 ust. 2 *ustawy oos* zobligowany jest do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których powstałe ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu przedsięwzięcie część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.*

4.15. § 3 ust. 1 pkt 17

§ 3 ust. 1 pkt 17

instalacje do produkcji lub montowania pojazdów, sprzętu mechanicznego lub produkcji silników, przy czym za sprzęt mechaniczny uznaje się urządzenia inne niż pojazdy wyposażone w silnik;

(54)

Hasło:

produkcja podzespołów samochodowych

Opis zagadnienia:

budowa zakładu do produkcji podzespołów samochodowych, takich jak: stalowe przewody, węże czy łączniki przy zastosowaniu procesów: spawania, hydroformingu, cięcia i ogrzewania indukcyjnego.

Stanowisko:

Biorąc pod uwagę fakt, iż przedmiotowy przepis dotyczy instalacji do produkcji lub montowania pojazdów, sprzętu mechanicznego lub produkcji silników, która nie będzie realizowana w ramach tej działalności, planowana inwestycja nie stanowi przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 17 *rozporządzenia oos*.

(55)

Hasło:

składanie zdemontowanych motocykli

Opis zagadnienia:

budowa salonu sprzedaży pojazdów motocyklowych z zapleczem warsztatowym. W warsztacie dokonywany będzie montaż przysyłanych do salonu motocykli, które przed wysyłką zostały zdemontowane.

Stanowisko:

Zgodnie art. 3 pkt 3 *ustawy Prawo ochrony środowiska* przez instalację rozumiane jest stacjonarne urządzenie techniczne lub zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot, i położonych na terenie jednego zakładu, bądź też budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami, których eksploatacja może spowodować emisję.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że przewidziany do realizacji warsztat montażowy nie jest „instalacją do montowania pojazdów”, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 17 *rozporządzenia ooś*. Ponadto należy zauważyć, że planowany obiekt usługowy ze względu na swą niewielką powierzchnię (około 0,05 ha) nie będzie przedsięwzięciem określonym w § 3 ust. 1 pkt 55* *rozporządzenia ooś*, w którym wymieniono zabudowę usługową wraz z towarzyszącą infrastrukturą.

Konkludując, omawiane zamierzenie inwestycyjne nie będzie przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko i przed jego realizacją nie będzie istniała konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 1 pkt 55 – *zabudowa usługowa inna niż wymieniona w pkt 54, w szczególności szpitale, placówki edukacyjne, kina, teatry, obiekty sportowe, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą:*

a) *objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

– 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

– 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,

b) *nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

– 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

– 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,

przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

(56)

Hasło:

produkcja i naprawa maszyn górniczych

Opis zagadnienia:

budowa hali produkcyjno-remontowej o pow. 800 m³ wraz z towarzyszącą infrastrukturą, w której prowadzona będzie produkcja oraz naprawa maszyn i urządzeń górniczych z wykorzystaniem mechanicznej obróbki metalu metodą skrawania.

Stanowisko:

Pomimo że w *rozporządzeniu ooś* nie zostały wymienione przedsięwzięcia związane z mechaniczną obróbką metali metodą skrawania (wymieniono jedynie instalacje do powierzchniowej obróbki z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych – § 3 ust. 1 pkt 14* oraz z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych – § 2 ust. 1 pkt 15** i § 3 ust. 1 pkt 13***), należy zwrócić uwagę na zapisy § 3 ust. 1 pkt 17 *rozporządzenia ooś*, w którym zostały wymienione instalacje do produkcji lub montowania pojazdów, sprzętu mechanicznego lub produkcji silników, przy czym za sprzęt mechaniczny uznaje się urządzenia inne niż pojazdy wyposażone w silnik. Mając na uwadze powyższy przepis oraz zakres przedsięwzięcia, należy uznać, że planowane zamierzenie inwestycyjne należy do grupy mogących znacząco oddziaływać na środowisko, przed realizacją którego konieczne jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 1 pkt 14 – *instalacje do powierzchniowej obróbki substancji, przedmiotów lub produktów z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, z wyłączeniem zmian tych instalacji polegających na wprowadzeniu do ciągu technologicznego kontenerowych urządzeń odzysku rozpuszczalników;*

** § 2 ust. 1 pkt 15 – *instalacje do powierzchniowej obróbki metali lub tworzyw sztucznych, z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, o całkowitej objętości waznien procesowych większej niż 30 m³;*

*** § 3 ust. 1 pkt 13 – *instalacje do powierzchniowej obróbki metali lub tworzyw sztucznych z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 15.*

4.16. § 3 ust. 1 pkt 21

§ 3 ust. 1 pkt 21

instalacje do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 t na dobę;

(57)

Hasło:

mobilna wytwórnia betonu

Opis zagadnienia:

mobilna instalacja do produkcji betonu.

Stanowisko:

Zgodnie z art. 3 pkt 6 lit. a *ustawy Prawo ochrony środowiska* przez pojęcie „instalacja” należy rozumieć stacjonarne urządzenie techniczne, którego eksploatacja może spowodować emisję. Mając na względzie fakt, iż przepisy ww. *ustawy* nie definiują pojęcia „stacjonarny”, należy przyjąć znaczenie tego słowa wskazane w „Słowniku języka polskiego PWN” (<http://sjp.pwn.pl/haslo.php?id=2576108>) jako „znajdujący się gdzieś na stałe, niezmiennający miejsca pobytu lub swojego położenia”.

Należy przy tym podkreślić, że tymczasowość lokalizacji czy też możliwość przemieszczania instalacji nie może powodować jej wykluczenia z grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Tymczasowa wytwórnia betonu do swojego funkcjonowania nie wymaga zmiany miejsca swojego położenia. Pomimo że jest to urządzenie przewoźne i można zmienić miejsce jego funkcjonowania, w sytuacji, gdy zostanie umieszczone na terenie nieruchomości, na której będzie prowadzona produkcja betonu, powinno być traktowane jako stacjonarne urządzenie techniczne, a tym samym jako instalacja do produkcji betonu, o której mowa w *rozporządzeniu ooś*, wymagająca uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

(58)

Hasło:

prefabrykaty betonowe

Opis zagadnienia:

budowa instalacji do produkcji prefabrykatów betonowych.

Stanowisko:

W celu poprawnej kwalifikacji omawianego przedsięwzięcia konieczne jest wskazanie, co należy rozumieć poprzez instalacje do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 t na dobę.

Intencją wprowadzenia niniejszego przepisu było objęcie obowiązkiem uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tzw. węzłów betoniarskich, czyli instalacji przeznaczonych do produkcji zapraw lub mieszanek betonowych, które wykorzystywane są dalej w budownictwie, jak i w instalacjach do produkcji prefabrykatów betonowych, czyli formowania wyrobów z mieszanki betonowej. Zatem w przypadku, gdy działalność zakładu produkcyjnego ogranicza się jedynie do formowania wyrobów z mieszanki betonowej, a powierzchnia zakładu nie przekracza progów określonych w § 3 ust. 1 pkt 52* *rozporządzenia ooś* (zabudowa przemysłowa lub magazynowa), przedsięwzięcie takie nie będzie zaliczane do grupy mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 3 ust. 1 pkt 52 – *zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,*

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

4.17. § 3 ust. 1 pkt 22

§ 3 ust. 1 pkt 22

instalacje do produkcji mas bitumicznych;

(59)

Hasło:

mobilna instalacja do produkcji mas bitumicznych

Opis zagadnienia:

mobilna instalacja do produkcji mas bitumicznych.

Stanowisko:

Przez pojęcie „instalacja” zgodnie z art. 3 pkt 6 lit. a *ustawy Prawo ochrony środowiska* należy rozumieć stacjonarne urządzenie techniczne, którego eksploatacja może spowodować emisję. Mając na względzie fakt, iż przepisy ww. *ustawy* nie definiują pojęcia „stacjonarny”, należy przyjąć znaczenie tego słowa wskazane w „Słowniku języka polskiego PWN” (<http://sjp.pwn.pl/haslo.php?id=2576108>) jako „znajdujący się gdzieś na stałe, niezmiennający miejsca pobytu lub swojego położenia”.

Podkreślenia wymaga fakt, że możliwość przemieszczania instalacji nie może powodować jej wykluczenia z grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Mobilna wytwórnia mas bitumicznych do swojego funkcjonowania nie wymaga zmiany miejsca swojego położenia. Pomimo że jest to urządzenie przewoźne i można zmienić miejsce jego funkcjonowania, w sytuacji, gdy zostanie umieszczone na terenie nieruchomości, na której ma być prowadzona produkcja mas bitumicznych, i będzie eksploatowane na tym terenie, powinno być traktowane jako stacjonarne urządzenie techniczne, a tym samym jako instalacja do produkcji mas bitumicznych, o której mowa w *rozporządzeniu ooś*, wymagająca uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Fakt ten nabiera szczególnego znaczenia w kontekście nieobjęcia tego typu instalacji wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla np. autostrady.

(60)

Hasło:

zwiększenie wydajności zakładu mas bitumicznych

Opis zagadnienia:

zwiększenie wydajności istniejącej instalacji do produkcji mas bitumicznych ze 169 t/h do 220 t/h.

Stanowisko:

Ponieważ w rozważanym przypadku mamy do czynienia ze zmianą przedsięwzięcia, zastosowanie będą miały przepisy § 3 ust. 2 pkt 2* lub § 3 ust. 3** *rozporządzenia ooś*.

Z § 3 ust. 2 pkt 2 *rozporządzenia ooś* wynika, że w przypadku, gdy dla przedsięwzięcia wymienionego w § 3 ust. 1 nie zostały ustalone progi, to każda przebudowa lub rozbudowa takiego przedsięwzięcia będzie wiązać się z koniecznością wystąpienia przed jego realizacją o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Stąd też w przypadku, gdy zwiększenie wydajności omawianej instalacji będzie wiązać się z jej przebudową bądź rozbudową, przed realizacją takiego zamierzenia konieczne będzie wystąpienie z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Natomiast przedmiotem regulacji § 3 ust. 3 *rozporządzenia ooś* są jedynie takie zrealizowane przedsięwzięcia, dla których wcześniej została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Powyższy przepis dotyczy planowanych zmian zrealizowanych przedsięwzięć, które nie zostaną zakwalifikowane na podstawie § 3 ust. 2 *rozporządzenia* (zmiany o charakterze niebudowlanym), a spowodują modyfikację w zakresie oddziaływania zrealizowanego przedsięwzięcia na środowisko. Zatem przedsięwzięcia, takie jak: wydłużenie czasu pracy instalacji np. z 12 do 24 h, zmiana surowca energetycznego w elektrowni, podniesienie poziomu piętrzenia na zbiorniku wodnym lub cieku, zwiększenie emisji do środowiska czy zwiększenie wydajności instalacji, są przykładami zmian, z którymi związana będzie konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o ile:

– cechy te ujęte zostały w dotychczasowej decyzji jako uwarunkowania lub

– zmiana tych cech pociągnie za sobą konieczność zmiany określonych wcześniej w decyzji uwarunkowań.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;*

** § 3 ust. 3 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się także przedsię-*

wzięcia niezwiązane z przebudową, rozbudową lub montażem realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia, powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; przepis stosuje się, o ile ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie wyłącza konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o ile potrzeba zmian w zrealizowanym przedsięwzięciu nie jest skutkiem następstw wynikających z konieczności dostosowania się do wymagań stawianych przepisami prawa lub ustaleń zawartych w analizie porealizacyjnej, przeglądzie ekologicznym lub podsumowaniu wyników monitoringu oddziaływania na środowisko zrealizowanego przedsięwzięcia.

4.18. § 3 ust. 1 pkt 31

§ 3 ust. 1 pkt 31

instalacja do wytwarzania lub przetwarzania produktów na bazie elastomerów;

(61)

Hasło:

przerób pianki PU i włókna poliestrowego

Opis zagadnienia:

budowa zakładu prowadzącego działalność w zakresie przerobu pianki poliuretanowej (pianki PU) i włókna poliestrowego. Proces ten prowadzony jest w przypadku pianki PU z wykorzystaniem instalacji do jej cięcia, a w odniesieniu do włókna poliestrowego z użyciem urządzenia do rozwłóknienia oraz urządzenia do „kulkowania”. Zarówno w przypadku pianki PU, jak i włókna poliestrowego gotowy produkt bezpośrednio z instalacji przetwórczych trafia do worków foliowych, które są wiązane, ważone i opisywane przez pracownika obsługującego maszynę. Ponadto powstałe w wyniku produkcji ścinki pianki PU są belowane z użyciem prasy hydraulicznej.

Stanowisko:

Ze względu na charakter prowadzonej działalności zasadne wydaje się rozważenie § 3 ust. 1 pkt 1* oraz § 3 ust. 1

pkt 31 *rozporządzenia ooś*.

Analizując pierwszy z wymienionych przepisów, należy brać pod uwagę jego część dotyczącą instalacji do wytwarzania produktów poprzez konfekcjonowanie chemicznych półproduktów lub produktów podstawowych (z przedstawionych informacji wynika, że omawiany zakład nie prowadzi procesów mieszania lub emulgowania). Termin „konfekcjonowanie” używany jest w krajowym prawie w odniesieniu do nawozów oraz środków ochrony roślin i oznacza głównie pakowanie lub przepakowywanie (art. 2 pkt 7 *ustawy o nawozach i nawożeniu*, art. 2 pkt 21 *ustawy o ochronie roślin*) – ale także w stosunku do wyrobów gumowych jako polegające m.in. „na cięciu i łączeniu” (§ 21 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji wyrobów gumowych*). W przemyśle spożywczym pojęcie to oznacza krajanie, porcjowanie oraz pakowanie. Wobec powyższego za konfekcjonowanie, na potrzeby omawianego przepisu, należy uznać przygotowywanie końcowych produktów użytkowych do obrotu handlowego, które kończą się na procesie ostatecznego pakowania.

W przypadku drugiego z przywołanych przepisów należy brać pod uwagę jedynie instalacje do przetwarzania produktów na bazie elastomerów (zakład nie prowadzi produkcji pianki PU lub włókna poliestrowego). Przepis odnosi się do elastomerów, czyli polimerowych tworzyw sztucznych lub naturalnych, które w temperaturze pokojowej cechują się zdolnością do odwracalnej deformacji pod wpływem działania sił mechanicznych, z zachowaniem ciągłości ich struktury. W celu właściwej kwalifikacji konieczne jest również sprecyzowanie pojęcia przetwarzania, które należy rozumieć jako mniej lub bardziej złożony proces mechanicznego, fizycznego lub chemicznego oddziaływania na surowiec (możliwe jest połączenie tych oddziaływań) w celu otrzymania produktu o określonych właściwościach, odmiennych od pierwotnego materiału.

Na podstawie przedstawionych wyżej informacji oraz charakterystyki procesów przebiegających w przedmiotowym zakładzie można stwierdzić, że przedsięwzięcie to należałoby kwalifikować zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 1 i 31 *rozporządzenia ooś* w odniesieniu do procesów dotyczących pianki PU, a w przypadku przerobu włókna poliestrowego z § 3 ust. 1 pkt 1.

* § 3 ust. 1 pkt 1 – *instalacje do wytwarzania produktów przez mieszanie, emulgowanie lub konfekcjonowanie chemicznych półproduktów lub produktów podstawowych*.

4.19. § 3 ust. 1 pkt 33

§ 3 ust. 1 pkt 33

instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 21 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków, przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;

(62)

Hasło:

przyłącze gazowe średniego ciśnienia i sprężarkownia gazu

Opis zagadnienia:

budowa przyłącza gazowego średniego ciśnienia i sprężarkowni gazu ziemnego w ramach planowanej budowy elektrociepłowni opalanej gazem ziemnym.

Stanowisko:

Należy stwierdzić, że przyłącze gazowe średniego ciśnienia, czy sprężarkownia gazu będą elementami towarzyszącymi planowanej elektrociepłowni opalanej gazem ziemnym, która w zależności od mocy będzie przedsięwzięciem, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3* czy też § 3 ust. 1 pkt 4** *rozporządzenia ooś*. Wszelkie planowane prace wpływające na funkcjonowanie zasadniczej inwestycji należałoby uwzględnić w jednym postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności elementy powiązane technologicznie. W zależności od powiązań poszczególnych elementów inwestycji powinny być one określane jako jedno przedsięwzięcie (przy występowaniu powiązań technologicznych) ze względu na art. 3 ust. 1 pkt 13 *ustawy ooś* bądź możliwe będzie uznanie ich jako odrębne prace (przy występowaniu powiązań technicznych, funkcjonalnych).

Najodpowiedniejszym rozwiązaniem byłoby uwzględnienie sposobu podawania paliwa do turbiny gazowej na etapie określania założeń dla budowy elektrociepłowni, zatem przed uzyskaniem dla niej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przy odrębnej realizacji planowanych działań zasadne będzie rozważenie ich kwalifikacji na podstawie § 3 ust. 1 pkt 33 *rozporządzenia ooś*. W takim przypadku budowa

gazociągu o ciśnieniu 0,3 MPa nie powinna być uznawana za przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Natomiast budowa sprężarkowni gazu zwiększającej ciśnienie do 5 MPa, uznanej jako element tłoczni wymienionej w przywołanym przepisie, stanowiącej infrastrukturę towarzyszącą instalacjom przesyłu gazu, o ile nie będzie planowana przy istniejących instalacjach przesyłowych, może być kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie bowiem z § 2 pkt 35 *rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie* tłocznia gazu to „zespół urządzeń sprężania, regulacji i bezpieczeństwa wraz z instalacjami zasilającymi i pomocniczymi, spełniający oddzielnie lub równocześnie funkcje: przetwarzania gazu, podwyższania ciśnienia gazu ziemnego ze złóż i magazynów gazu oraz zatłaczania gazu do tych magazynów”.

* § 2 ust. 1 pkt 3 – *elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, o mocy cieplnej nie mniejszej niż 300 MW rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu;*

** § 3 ust. 1 pkt 4 – *elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 3, o mocy cieplnej rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu, nie mniejszej niż 25 MW, a przy stosowaniu paliwa stałego – nie mniejszej niż 10 MW; przy czym przez paliwo rozumie się paliwo w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji.*

4.20. § 3 ust. 1 pkt 34

§ 3 ust. 1 pkt 34

instalacje do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody, z wyłączeniem osiedlowych sieci ciepłowniczych i przyłączy do budynków;

(63)

Hasło:

instalacje, sieci i przyłącza sprężonego powietrza wykorzystywanego do sterowania procesem technologicznym

Opis zagadnienia:

stosowanie § 3 ust. 1 pkt 33* i § 3 ust. 1 pkt 34 przy kwalifikacji instalacji, sieci i przyłączy sprężonego powietrza wykorzystywanego do sterowania procesem technologicznym (sterowanie np. zaworami pneumatycznymi) na terenie zakładu przemysłowego, w przypadku ciśnienia roboczego powyżej 0,5 MPa.

Stanowisko:

Przepis § 3 ust. 1 pkt 33 *rozporządzenia ooś* odnosi się do planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, polegających na budowie rurociągów służących do przesyłu i dystrybucji gazu wraz z ich niezbędną infrastrukturą. Jednocześnie przepis ten wyłącza z tej grupy przedsięwzięć gazociągi o ciśnieniu mniejszym lub równym 0,5 MPa i przyłącza do budynków, jak również samodzielnie realizowane elementy tych instalacji, takie jak tłocznie czy stacje redukcyjne.

Z kolei na podstawie § 3 ust. 1 pkt 34 *rozporządzenia ooś* instalacje przeznaczone do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody (o temperaturze podniesionej w sposób naturalny lub sztuczny) będą uznawane za przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Powyższe przepisy stanowią transpozycję załącznika II pkt 3 lit. b *dyrektywy EIA*, zgodnie z którym do przedsięwzięć wymagających kwalifikacji do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko należą: „urządzenia przemysłowe do transportu gazu, pary i gorącej wody, linie napowietrzne do przesyłania energii elektrycznej (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I)”. Zatem uwzględniając powyższe, należy stwierdzić, że innego rodzaju instalacje, jak we wskazanym przypadku instalacja sprężonego powietrza wykorzystywanego do sterowania procesem technologicznym, nie będą kwalifikowały się na podstawie przywołanych przepisów *rozporządzenia* do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Niemniej należy podkreślić, że w zależności od zakresu zmian (rozbudowy, przebudowy lub montażu) przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w § 3 ust. 1, np. danego zakładu przemysłowego, zmiany te będą kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące poten-

cjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w przypadku zastosowania przepisów § 3 ust. 2** oraz ust. 3***.

* § 3 ust. 1 pkt 33 – instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 21 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;

** § 3 ust. 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia:

1) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;

2) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

3) nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy;

*** § 3 ust. 3 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się także przedsięwzięcia niezwiązane z przebudową, rozbudową lub montażem realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia, powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; przepis stosuje się, o ile ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie wyłącza konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o ile potrzeba zmian w zrealizowanym przedsięwzięciu nie jest skutkiem następstw wynikających z konieczności dostosowania się do wymagań stawianych przepisami prawa lub ustaleń zawartych w analizie porealizacyjnej, przeglądzie ekologicznym lub podsumowaniu wyników monitoringu oddziaływania na środowisko zrealizowanego przedsięwzięcia.

(64)

Hasło:

osiedlowa sieć ciepłownicza

Opis zagadnienia:

wyłączenie osiedlowych sieci ciepłowniczych z § 3 ust. 1 pkt 34 *rozporządzenia oos*

Stanowisko:

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 34 *rozporządzenia oos* w zależności od spełnianej funkcji instalacji przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko będą instalacje, które przeznaczone będą do przesyłu:

- pary wodnej,
- ciepłej wody (o temperaturze podniesionej w sposób naturalny lub sztuczny).

Powyższy przepis wyłącza z grupy tych przedsięwzięć osiedlowe sieci ciepłownicze oraz przyłącza do budynków. Zatem lokalizacja planowanej sieci ciepłowniczej na terenie osiedla rozumianego jako teren zespołu budynków mieszkalnych, w tym również budynków związanych ze świadczeniem usług na potrzeby mieszkańców tych terenów, będzie decydowała o możliwości uznania jej za „osiedlową sieć ciepłowniczą”. Wyłączenie to powinno być stosowane wobec końcowych odcinków sieci ciepłowniczych doprowadzających parę wodną, ciepłą wodę do odbiorców na terenach osiedli, zatem tych odcinków sieci, które nie spełniają już funkcji dalszej dystrybucji.

Natomiast przeznaczone do przesyłu sieci ciepłownicze stanowiące instalacje, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 34 *rozporządzenia oos*, będą przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko. Z kolei za „przyłącza do budynków” należy uznać, uwzględniając przepis art. 3 pkt 9 *ustawy Prawo budowlane*, urządzenie budowlane związane z obiektem budowlanym, w tym wypadku służą-

ce do krótkodystansowego przesyłu, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

(65)

Hasło:

przesył i retencja wody procesowej

Opis zagadnienia:

budowa instalacji i zbiornika wody chłodzącej z agregatów chłodniczych przeznaczonej do mycia samochodów, realizowane na terenie ubojni zwierząt.

Stanowisko:

Dokonując kwalifikacji instalacji i zbiornika wody chłodzącej z agregatów chłodniczych przeznaczonej do mycia samochodów, należy zwrócić uwagę na kilka kwestii. Zgodnie z załącznikiem II pkt 3 lit. b *dyrektywy EIA* – którego transpozycją jest m.in. § 3 ust. 1 pkt 34 *rozporządzenia oos*, urządzenia przemysłowe do transportu gazu, pary i gorącej wody są przedsięwzięciami, w odniesieniu do których może zostać nałożony wymóg oceny oddziaływania na środowisko. Punkt 3 wspomnianego załącznika grupuje przedsięwzięcia sektora energetycznego, w którym można wydzielić część wytwórczą (elektrownie, elektrociepłownie, ciepłownie) i przesyłową. Ponadto istotne jest, że produkowana energia może mieć postać elektryczności lub ciepła. Mając na uwadze powyższe, należy przyjąć, że instalacje do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody służą do przesyłu energii od punktu jej wytworzenia do odbiorców.

Z uwagi na fakt, że ciepła woda pozyskiwana jest w procesie chłodzenia agregatów funkcjonujących w ramach ubojni (traktowanej jako zakład, nie instalacja), a nie jako produkt wytworzony w sektorze energetycznym, instalacja i zbiornik wody chłodzącej z agregatów chłodniczych przeznaczonej do mycia samochodów nie powinny być uznawane za przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 1 pkt 34 *rozporządzenia oos*.

4.21. § 3 ust. 1 pkt 35

§ 3 ust. 1 pkt 35

instalacje do dystrybucji ropy naftowej, produktów naftowych,

substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, z wyłączeniem stacji paliw gazu płynnego;

(66)

Hasło:

rozbiórka stacji benzynowej

Opis zagadnienia:

rozbiórka stacji benzynowej.

Stanowisko:

Zgodnie z przepisem § 3 ust. 1 pkt 35 *rozporządzenia oos* każda budowa wskazanego tu rodzaju instalacji (pot. stacji benzynowej) jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto biorąc pod uwagę § 3 ust. 2 pkt 2* *rozporządzenia oos*, każda przebudowa bądź rozbudowa „instalacji do dystrybucji ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin [...]” będzie kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Mając na uwadze powyższe, ponieważ wśród rodzajów przedsięwzięć nie została wyszczególniona rozbiórka obiektów budowlanych, należy stwierdzić, że tego typu przedsięwzięcie nie zostało zaliczone do grupy mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Jako potwierdzenie powyższej zasady należy uznać wyjątek odnoszący się do *elektrowni jądrowych i innych reaktorów jądrowych*, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 4** *rozporządzenia oos*, gdzie wspomniano również o likwidacji (czyli rozbiórce) takich instalacji.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

** § 2 ust. 1 pkt 4 – elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe, w tym ich likwidacja, z wyjątkiem instalacji badawczych służących do wytwarzania lub przetwarzania materiałów rozszczepialnych lub paliworodnych o mocy nominalnej nie większej niż 1 kW przy ciągłym obciążeniu termicznym.

(67)

Hasło:

stacja paliw LPG

Opis zagadnienia:

budowa stacji LPG wraz z budową zbiorników na gaz płynny w ramach istniejącej stacji paliw płynnych z myjnią i punktem wymiany opon.

Stanowisko:

Planowana inwestycja realizowana przy istniejącej stacji paliw, sprowadzająca się do montażu instalacji zbiornikowej o pojemności 9,2 m³ czy instalacji podziemnego zbiornika gazu płynnego o pojemności 4,85 m³, wpisuje się w wyłączenia wskazane w § 3 ust. 1 pkt 35, § 3 ust. 1 pkt 36* oraz § 3 ust. 1 pkt 37** *rozporządzenia oos* i nie będzie stanowić przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 3 ust. 1 pkt 36 – instalacje do podziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w pkt 36a i § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 20 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³;

** § 3 ust. 1 pkt 37 – instalacje do naziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 10 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³, a także niezwiązanych z dystrybucją instalacji do magazynowania stałych surowców energetycznych.

(68)

Hasło:

przebudowa stacji paliw

Opis zagadnienia:

rozbudowa pawilonu obsługi stacji paliw (wielkość rozbudowy 70 m²), likwidacja stacji autogazu LPG ze zbiornikami naziemnymi i budowa nowej stacji autogazu LPG ze zbiornikiem podziemnym o poj. 10 m³, budowa dodatkowego przyłącza kanalizacji sanitarnej, przebudowa i rozbudowa istniejącej sieci kanalizacyjnej deszczowej z podczyszczaniem wód na terenie stacji z podczyszczaniem wód opadowych na istniejącym separatorze substancji ropopochodnych oraz przebudowa z rozbudową dróg w zakresie: przebudowa części nawierzchni, rozbudowa dróg i chodników (rozbudowa o ok. 89 m²).

Stanowisko:

Przedstawione działania mają charakter przebudowy bądź rozbudowy, należy więc wziąć pod uwagę § 3 ust. 2 pkt 2* *rozporządzenia oos* mówiący, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których powstałe w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu przedsięwzięcie nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

Planowane zmiany na terenie stacji paliw ingerują jedynie w stację paliw gazu płynnego, która jest wyłączona spod regulacji § 3 ust. 1 pkt 35 *rozporządzenia oos*, zatem ten przepis nie może być podstawą do uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Natomiast w odniesieniu do przebudowy sieci kanalizacyjnej i dróg, uwzględniając skalę planowanych zmian, powinno się rozstrzygnąć, czy zostaną osiągnięte progi określone odpowiednio w § 3 ust. 1 pkt 79** i w § 3 ust. 1 pkt 60*** *rozporządzenia oos* i czy w związku z tym zachodzi konieczność wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponieważ zmiany dotyczące części usługowo-magazynowej nie osiągają progów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 52**** lub 55***** *rozporządzenia oos*, również nie będą one kwalifikowane jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których powstałe ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu przedsięwzięcie część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

** § 3 ust. 1 pkt 79 – sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w pasie drogowym i obszarze kolejowym oraz przyłączy do budynków;

*** § 3 ust. 1 pkt 60 – drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;

**** § 3 ust. 1 pkt 52 – zabudowa przemysłowa lub, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia;

***** § 3 ust. 1 pkt 55 – zabudowa usługowa inna niż wymieniona w pkt 54, w szczególności szpitale, placówki edukacyjne, kina, teatry, obiekty sportowe, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą:

a) objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

– 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

– 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze, b) nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

– 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

– 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze, przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajętą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

(69)

Hasło:

kontenerowa stacja paliw

Opis zagadnienia:

budowa kontenerowych (mobilnych) stacji paliw służących do zaopatrzenia kolejowych pojazdów szynowych.

Stanowisko:

Do poprawnej kwalifikacji przedsięwzięcia wyjaśnienia wymaga, czy mobilne urządzenie jest instalacją. Zgodnie z art. 3 pkt 6 lit. a ustawy Prawo ochrony środowiska przez pojęcie „instalacja” należy rozumieć m.in. stacjonarne urządzenie techniczne, którego eksploatacja może spowodować emisję. Przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska nie definiują pojęcia „stacjonarny”, toteż należy przyjąć znaczenie tego słowa wskazane w „Słowniku języka polskiego PWN” (<http://sjp.pwn.pl/haslo.php?id=2576108>) jako „znajdujący się gdzieś na stałe, niezmiennający miejsca pobytu lub swojego położenia”.

Istotne też jest, że możliwość przemieszczania instalacji nie może powodować jej wykluczenia z grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Kontenerowa (mobilna) stacja do dystrybucji produktów nafto-

wych do prawidłowego funkcjonowania nie wymaga zmiany miejsca swego położenia. Pomimo że jest to urządzenie przewoźne i można zmienić miejsce jego funkcjonowania, w sytuacji, gdy zostanie umieszczone na terenie zakładu lub obiektu, gdzie ma być ono eksploatowane, powinno być traktowane jako stacjonarne urządzenie techniczne, a tym samym jako instalacja do magazynowania produktów naftowych, o której mowa w rozporządzeniu ooś.

(70)

Hasło:

stacja paliw CNG

Opis zagadnienia:

rozbudowa istniejącej stacji paliw o stanowisko do tankowania gazu sprężonego CNG.

Stanowisko:

Jak wynika z § 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia ooś, obowiązkowi uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie podlega budowa samodzielnych stacji paliw gazu płynnego lub rozbudowa stacji paliw płynnych o taką stację.

Biorąc pod uwagę fakt, że stacji paliw gazu CNG nie można uznać za przedsięwzięcie wyłączone z przepisów rozporządzenia ooś (gaz CNG jest silnie sprężonym gazem ziemnym, lecz nie jest w fazie ciekłej), rozbudowa stacji paliw o stanowisko do tankowania gazu CNG będzie przedsięwzięciem wymagającym przed jego realizacją decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie § 3 ust. 2 pkt 2* w związku z § 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia ooś.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których powstałe ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu przedsięwzięcie część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

4.22. § 3 ust. 1 pkt 37

§ 3 ust. 1 pkt 37

instalacje do naziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 10 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³, a także niezwiązanych z dystrybucją instalacji do magazynowania stałych surowców energetycznych;

(71)

Hasło:

zbiornik do przechowywania granulatu tworzyw sztucznych

Opis zagadnienia:

montaż zbiornika do przechowywania granulatu tworzyw sztucznych o pojemności 24 m³ przy istniejącym zakładzie produkcyjnym.

Stanowisko:

Przy kwalifikacji tego przedsięwzięcia należy wziąć pod uwagę § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś*. W celu poprawnej interpretacji tego przepisu należy zwrócić uwagę, że substancją zgodnie z art. 2 pkt 1 *ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach* jest „*pierwiastek chemiczny lub jego związek w stanie, w jakim występują w przyrodzie lub zostają uzyskane za pomocą procesu produkcyjnego, z wszelkimi dodatkami wymaganymi do zachowania ich trwałości oraz wszelkimi zanieczyszczeniami powstałymi w wyniku zastosowanego procesu, wyłączając rozpuszczalniki, które można oddzielić bez wpływu na stabilność i skład substancji*”, natomiast mieszaniną jest „*mieszanina lub roztwór składający się z dwóch lub większej liczby substancji*”. Przy tak sformułowanej definicji substancji i mieszaniny należy uznać, że przedstawione przedsięwzięcie należy do grupy mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i przed jego realizacją konieczne jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

(72)

Hasło:

zbiorniki naziemne na gaz płynny

Opis zagadnienia:

budowa fundamentów pod 5 zbiorników naziemnych na gaz płynny o pojemności 6,6 m³ każdy wraz z ich montażem.

Stanowisko:

Przepis § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś* wyłącza z grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko samodzielne stacje gazu, które zgodnie z § 122 *rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie*, mogą posiadać zbiorniki naziemne na gaz płynny o łącznej pojemności do 10 m³.

Zatem instalacje przeznaczone do naziemnego magazynowania gazu płynnego, w tym zbiorniki na gaz płynny o łącznej pojemności większej niż 10 m³ na podstawie § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś* powinny być kwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

(73)

Hasło:

przenośny zbiornik na olej napędowy o pojemności 2,5 m³

Opis zagadnienia:

ustawienie przenośnego zbiornika na olej napędowy o pojemności 2,5 tys. litrów na płycie betonowej z uwagi na jego zlokalizowanie na terenie obiektu, na którym znajduje się kotłownia olejowa o mocy cieplnej 1,28 MW wraz ze zbiornikami na olej opałowy o łącznej pojemności 50 tys. litrów.

Stanowisko:

W kwestii wątpliwości, czy istniejące zbiorniki na olej opałowy, będące elementem instalacji do produkcji ciepła, należy uznać za instalację tego samego rodzaju co planowany zbiornik na olej napędowy, stwierdza się, iż przepis § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś* dotyczy wszystkich typów olejów będących produktami naftowymi. W związ-

ku z powyższym kryterium, które należy wziąć pod uwagę przy kwalifikacji do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jest pojemność zbiorników, a nie rodzaj oleju.

Odnosząc się do kwalifikacji planowanej inwestycji, na podstawie § 3 ust. 2 pkt 3* *rozporządzenia ooś* należy wskazać, iż przedmiotowy przepis dotyczy przedsięwzięć „podprogowych” – zarówno tych planowanych, jak i istniejących czy realizowanych, z którymi należy zsumować charakterystyczne parametry – tj. takich, które nie osiągną kryteriów ilościowych/powierzchniowych wskazanych w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*. W przedmiotowej sprawie przepis § 3 ust. 2 pkt 3 *rozporządzenia ooś* nie ma zastosowania, bowiem istniejące zbiorniki o pojemności 50 m³ stanowią przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu w § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś*.

Budowa przedmiotowego zbiornika na olej napędowy o pojemności 2,5 m³ niezależnie, czy analizowana będzie w kontekście budowy (na podstawie § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś*), czy rozbudowy (na podstawie § 3 ust. 2 pkt 2** *rozporządzenia ooś* w związku z § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś*), nie stanowi przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a tym samym w myśl art. 71 ust. 2 pkt 2 *ustawy ooś* nie ma podstaw prawnych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 2 pkt 3 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy;*

** § 3 ust. 2 pkt 2 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub*

montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

(74)

Hasło:

magazynowanie gazu

Opis zagadnienia:

jak określić pojemność zbiornika na gaz.

Stanowisko:

Przy kwalifikacji instalacji do naziemnego magazynowania gazu należy wziąć pod uwagę maksymalną – zarówno ze względów technologicznych, jak i bezpieczeństwa – ilość gazu możliwą do magazynowania w danej instalacji. Zatem w sytuacji, gdy zdolność instalacji do magazynowania danego rodzaju gazu nie przekroczy 10 m³, instalacji tej nie należy uznawać za przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

(75)

Hasło:

mobilny zbiornik na olej napędowy

Opis zagadnienia:

posadowienie przenośnego zbiornika do magazynowania oleju napędowego o pojemności 5 m³.

Stanowisko:

Nie ulega wątpliwości, że zbiornik do magazynowania produktów naftowych (w tym przypadku oleju napędowego) o pojemności 5 m³ jest przedsięwzięciem wymienionym w § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś*. Jednakże w świetle przedstawionych informacji wyjaśnienia wymaga, czy mobilne urządzenie jest instalacją. Zgodnie z art. 3 pkt 6 lit. a *ustawy Prawo ochrony środowiska* przez pojęcie „instalacja” należy rozumieć m.in. stacjonarne urządzenie techniczne, którego eksploatacja może spowodować emisję. Mając na względzie fakt, iż przepisy *ustawy Prawo ochrony środowiska* nie definiują pojęcia „stacjonarny”, należy przyjąć znaczenie tego słowa wskazane w „Słowniku języka polskiego PWN” (<http://sjp.pwn.pl/haslo.php?id=2576108>) jako

„znajdujący się gdzieś na stałe, niezmiennie miejsca pobytu lub swojego położenia”.

W istocie możliwość przemieszczania instalacji nie może powodować jej wykluczenia z grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Przenośny zbiornik do magazynowania oleju napędowego do swojego funkcjonowania nie wymaga zmiany miejsca swojego położenia. Pomimo że jest to urządzenie przewoźne i można zmienić miejsce jego funkcjonowania, w sytuacji, gdy zostanie umieszczone na terenie zakładu lub obiektu, gdzie ma być ono eksploatowane, powinno być traktowane jako stacjonarne urządzenie techniczne, a tym samym jako instalacja do magazynowania produktów naftowych, o której mowa w *rozporządzeniu ooś*.

(76)

Hasło:

magazynowanie w pomieszczeniach

Opis zagadnienia:

budowa zbiorników na produkty naftowe o pojemności powyżej 3 m³ zlokalizowanych w pomieszczeniach magazynu opałowego przy kotłowni.

Stanowisko:

Kwalifikacja tego rodzaju przedsięwzięcia wymaga określenia, czym jest magazynowanie naziemne. Zgodnie z § 1 pkt 14 *rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie* wskazano, że zbiorniki naziemne to zbiorniki znajdujące się na otwartej przestrzeni lub przysypane warstwą ziemi o grubości do 0,5 m, lub umieszczone w pomieszczeniu. Podobnie w § 3 pkt 5 *rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego, jakim powinny odpowiadać zbiorniki bezciśnieniowe i niskociśnieniowe przeznaczone do magazynowania materiałów ciekłych zapalnych* za zbiorniki naziemne uznano zbiorniki znajdujące się w pomieszczeniach lub na przestrzeni otwartej. Biorąc pod uwagę wymienione powyżej definicje, za zbiorniki naziemne, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś*, należy uznać zarówno te znajdujące się na otwartej przestrzeni, jak i te umiejscowione w pomieszczeniach. Zatem opisane przedsięwzięcie należy uznać za mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

(77)

Hasło:

układ awaryjnego zasilania wybranych urządzeń elektrowni konwencjonalnej

Opis zagadnienia:

budowa układu awaryjnego zasilania wybranych urządzeń elektrowni konwencjonalnej, w skład którego będzie wchodził agregat prądowórczy o mocy cieplnej 2,5 MW oraz zespół zbiorników na paliwo o pojemności 3 m³.

Stanowisko:

Elektrownia, na terenie której dokonywana będzie budowa układu awaryjnego zasilania, jest zrealizowanym przedsięwzięciem, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3* *rozporządzenia ooś*.

W przypadku budowy/montażu urządzenia służącego do awaryjnego zasilania instalacji nie można mówić o zmianie istniejącego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, gdyż planowany do realizacji agregat prądowórczy będzie funkcjonował jedynie w przypadku awarii. Zatem rozważając konieczność wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego zamierzenia, powinno ono być traktowane jako samodzielne przedsięwzięcie. Ponieważ moc cieplna omawianego agregatu prądowórczego nie spełnia przesłanek z § 2 ust. 1 pkt 3 lub § 3 ust. 1 pkt 4** *rozporządzenia ooś*, przedmiotowej inwestycji nie należy uznawać za przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

Przy kwalifikacji przedmiotowego przedsięwzięcia (a dokładnie jego części obejmującej zespół zbiorników na paliwo o pojemności 3 m³) należy wziąć również pod uwagę § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś*. W celu poprawnej interpretacji tego przepisu należy zwrócić uwagę, że pojęcie oleju nie zostało zdefiniowane w aktach normatywnych, stąd też na potrzeby *rozporządzenia ooś*, należy odwołać się do definicji słownikowej tego terminu wskazującej, że olejem będzie ciekły tłuszcz otrzymany z nasion i owoców niektórych roślin lub tkanek ssaków i ryb morskich bądź płynny produkt destylacji ropy naftowej, węgla kamiennego, smoły itp. (źródło: „Słownik języka polskiego, PWN”).

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że określone w tym przepisie wyłączenie obejmuje zbiorniki o pojemności do 3 m³ włącznie, planowany zespół zbiorników na paliwo nie będzie stanowił przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko.

* § 2 ust. 1 pkt 3 – *elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, o mocy cieplnej nie mniejszej niż 300 MW rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu;*

** § 3 ust. 1 pkt 4 – *elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 3, o mocy cieplnej rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu, nie mniejszej niż 25 MW, a przy stosowaniu paliwa stałego – nie mniejszej niż 10 MW; przy czym przez paliwo rozumie się paliwo w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji.*

(78)

Hasło:

zbiornik na ciekły tlen

Opis zagadnienia:

montaż zbiornika stalowego o pojemności 6 m³ do magazynowania ciekłego tlenu.

Stanowisko:

Przy kwalifikacji tego typu przedsięwzięć należy zwrócić uwagę, że wprowadzone w § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś* wyłączenie dotyczy wszystkich gazów w fazie ciekłej – nie jest ograniczone do paliw gazowych, a więc obejmuje również wszelkiego rodzaju ciekłe gazy techniczne. Niemniej mając na uwadze, że omawiane wyłączenie obejmuje zbiorniki do pojemności 10 m³; wspomniany zbiornik na ciekły tlen nie jest przedsięwzięciem, przed realizacją którego konieczne jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

(79)

Hasło:

skład węgla

Opis zagadnienia:

składowanie węgla kamiennego przeznaczonego do sprzedaży na placu utwardzonym płytami betonowymi o powierzchni ok. 200 m².

Stanowisko:

Podstawową kwestią, którą należy rozstrzygnąć przed kwalifikacją tego typu przedsięwzięcia, jest, czy plac do składowania węgla można uznać za instalację. W myśl zapisów załącznika do *ustawy Prawo budowlane* określającego rodzaje obiektów budowlanych w kategorii XXII znalazły się place składowe. Natomiast zgodnie z art. 3 pkt. 6 lit. a *ustawy Prawo ochrony środowiska* przez pojęcie „instalacja” rozumie się m.in. budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami, których eksploatacja może spowodować emisję. W związku z powyższym plac do składowania węgla należy uznać za instalację. Wobec powyższego mimo niewielkich rozmiarów planowanego zamierzenia budowlanego przedmiotowe przedsięwzięcie powinno zostać zakwalifikowane do § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś*.

(80)

Hasło:

magazynowanie gazów technicznych

Opis zagadnienia:

budowa stacji zgazowania gazów technicznych wraz ze zbiornikami magazynowymi o pojemności od 3 do 60 m³.

Stanowisko:

Ponieważ pojemność omawianych instalacji nie osiąga progów dla przedsięwzięć związanych z magazynowaniem gazów wskazanych w § 2 ust. 1 pkt 22* *rozporządzenia ooś*, rozważać należy przepisy § 3 ust. 1 tegoż *rozporządzenia*.

W związku z brzmieniem § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś* konieczne jest ustalenie, czy gazy techniczne (np. tlen, azot, argon itp.) są substancjami chemicznymi w rozumieniu *rozporządzenia ooś*. Na potrzeby powyższego *rozporządzenia* przyjęto stosowanie definicji substancji chemicznej określonej w art. 2 pkt 1 *ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach*, a wywodzącej się z *rozporządzenia (WE) 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającej dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE*, które wskazuje, że substancją chemiczną są pierwiastki chemiczne lub ich

związki w stanie, w jakim występują w przyrodzie lub zostają uzyskane za pomocą procesu produkcyjnego, z wszelkimi dodatkami wymaganymi do zachowania ich trwałości oraz z wszelkimi zanieczyszczeniami powstałymi w wyniku zastosowanego procesu.

Mając na uwadze powyższe, w omawianym przypadku przed realizacją tego rodzaju przedsięwzięć niezbędne będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 2 ust. 1 pkt 22 – *instalacje do magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych lub substancji chemicznych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, o łącznej pojemności nie mniejszej niż 200 000 ton, wraz z urządzeniami do przeladunku.*

(81)

Hasło:

zbiorniki z gazem

Opis zagadnienia:

zasady uznawania zbiorników do magazynowania gazu za przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Stanowisko:

Przedsięwzięciami objętymi przepisami § 3 ust. 1 pkt 36* *rozporządzenia ooś* będą instalacje do podziemnego magazynowania gazów łatwopalnych będących produktami naftowymi lub chemicznymi o łącznej pojemności nieprzekraczającej 200 000 ton lub niebędących produktami naftowymi lub chemicznymi w sposób inny niż bezzbiornikowy bez względu na pojemność, z wyłączeniem zbiorników o pojemności nieprzekraczającej 20 m³ oraz zbiorników wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych bez względu na pojemność.

Natomiast w § 3 ust. 1 pkt 37 *rozporządzenia ooś* wymieniono instalacje do naziemnego (tj. powyżej powierzchni ziemi) magazynowania kopalnych surowców energetycznych innych niż ropa naftowa oraz produkty naftowe, z wyłączeniem zbiorników o pojemności nieprzekraczającej 3 m³ – w przypadku oleju lub 10 m³ – w przypadku gazu płynnego.

Mając na uwadze brzmienie wyłączenia z § 3 ust. 1 pkt 36 i 37 *rozporządzenia ooś*, w którym mowa jest m.in. o zbiornikach na gaz płynny o pojemności odpowiednio 20 m³ i 10 m³, za instalacje których powyższe wyłączenie nie dotyczy, należy uznać zarówno pojedynczy zbiornik o pojemności przekraczającej 20 m³ w przypadku instalacji podziemnych lub 10 m³ w odniesieniu do instalacji naziemnych, jak i zespół zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności powyżej 20 m³ (zbiorniki podziemne) bądź większej niż 10 m³ (zbiorniki naziemne).

* § 3 ust. 1 pkt 36 – *instalacje do podziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w pkt 36a i § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 20 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³.*

4.23. § 3 ust. 1 pkt 42

§ 3 ust. 1 pkt 42

wiercenia wykonywane w celu:

- a) *składowania odpadów promieniotwórczych,*
- b) *zaopatrzenia w wodę, z wyłączeniem wykonywania ujęć wód podziemnych o głębokości mniejszej niż 100 m;*

(82)

Hasło:

ujęcie wód o głębokości 40 m

Opis zagadnienia:

ujęcie wód o głębokości 40 m.

Stanowisko:

W § 3 ust. 1 pkt 42 lit. b *rozporządzenia ooś* znalazły się przedsięwzięcia polegające na wierceniach w celu zaopatrzenia w wodę o głębokości co najmniej 100 m. W związku z tym, iż planowane ujęcie wód będzie miało głębokość

40 m, przedsięwzięcie to nie spełnia przesłanek, o których mowa w tym przepisie.

Ponadto należy rozważyć, czy planowane przedsięwzięcie związane z poborem wód podziemnych osiąga progi wskazane w § 2 ust. 1 pkt 37* bądź w § 3 ust. 1 pkt 70** i 71*** *rozporządzenia ooś*. Przez sformułowanie „urządzenia umożliwiające pobór wód podziemnych”, użyte we wskazanych wyżej przepisach, należy rozumieć rodzaj urządzeń wodnych będących obiektami służącymi do ujmowania wód podziemnych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 19 lit. d *ustawy Prawo wodne*. Cechą kluczową, umożliwiającą przydzielenie przedsięwzięcia do wyszczególnionych w § 2 ust. 1 pkt 37 oraz w § 3 ust. 1 pkt 70 i 71 *rozporządzenia ooś* kategorii, jest zdolność poboru urządzenia lub zespołu urządzeń. Należy jednak zaznaczyć, że zgodnie z brzmieniem § 3 ust. 1 pkt 71 *rozporządzenia ooś* urządzenia umożliwiające pobór wód podziemnych przeznaczone do zwykłego korzystania z wód nie są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko.

Zatem do poprawnej kwalifikacji tego typu przedsięwzięć konieczne jest określenie sposobu korzystania z wód oraz zdolności poboru urządzeń.

* § 2 ust. 1 pkt 37 – *urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych lub sztuczne systemy zasilania wód podziemnych, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 1100 m³ na godzinę;*

** § 3 ust. 1 pkt 70 – *urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych lub sztuczne systemy zasilania wód podziemnych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 37, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 10 m³ na godzinę;*

*** § 3 ust. 1 pkt 71 – *urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych z tej samej warstwy wodonośnej, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 1 m³ na godzinę, inne niż wymienione w pkt 70, jeżeli w odległości mniejszej niż 500 m znajduje się inne urządzenie lub zespół urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 1 m³ na godzinę, z wyłączeniem zwykłego korzystania z wód.*

4.24. § 3 ust. 1 pkt 43

§ 3 ust. 1 pkt 43

poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin:

- a) *na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej,*
- b) *prowadzone metodą podziemną,*
- c) *wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m:*
 - *w strefach ochrony ujęć wody,*
 - *na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych,*
 - *na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,*
- d) *wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 5000 m na obszarach niewymienionych w lit. c;*

(83)

Hasło:

rekonstrukcja istniejącego otworu wiertniczego

Opis zagadnienia:

rekonstrukcja istniejącego, ale zamkniętego otworu wiertniczego o głębokości 3140 m w celu poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin. Prace rekonstrukcyjne obejmują:

- montaż urządzenia wiertniczego, demontaż zaworu ciśnieniowego i montaż głowicy przeciwerupcyjnej;
- zwiercenie korka cementowego;
- wpuszczenie do otworu zestawu wiertniczego;
- wykonanie perforacji w interwale 2750–2820 m;
- kwasowanie w perforowanym interwale.

Stanowisko:

Ponieważ wszelkie działania (w tym perforacja otworu i kasowanie) prowadzone będą na obiekcie już istniejącym, zasadność kwalifikacji należy rozważyć pod kątem przepisów § 3 ust. 2 pkt 2* *rozporządzenia ooś*. Niemniej zakres wymienionych wyżej prac nie powoduje istotnych zmian parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego odwiertu, co wyklucza stosowanie również tego przepisu.

Należy jednak zastrzec, że w odniesieniu do przedsięwzięć polegających na wydobyciu kopalin ze złoża wymienio-

nych w § 3 ust. 1 pkt 41 lit. a** *rozporządzenia ooś*, w ramach których będą wykonywane działania identyczne lub o zbliżonym charakterze, należy przed wydaniem koncesji na wydobywanie kopaliny uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;*

** § 3 ust. 1 pkt 41 lit. a – *wydobywanie kopaliny ze złoża:*

a) *metodą podziemną inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. b lub metodą otworów wiertniczych inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 24.*

4.25. § 3 ust. 1 pkt 45

§ 3 ust. 1 pkt 45

instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej;

(84)

Hasło:

produkcja paliwa z biomasy

Opis zagadnienia:

produkcji paliwa stałego z biomasy pochodzenia rolniczego i „biomasy odpadowej z odpadów komunalnych”.

Stanowisko:

Odnosząc się do kwestii kwalifikacji tego typu inwestycji, należy wskazać, iż w myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia Mini-

stra Środowiska w sprawie standardów emisyjnych z instalacji biomasa to:

1) produkty składające się w całości lub w części z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa, spalane w celu odzyskania zawartej w nich energii;

2) następujące odpady:

a) roślinne z rolnictwa i leśnictwa,

b) roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną,

c) włókniste roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu, w którym powstają, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana,

d) korek,

e) drewno z wyjątkiem odpadów drewna zanieczyszczonego impregnatami i powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, oraz drewna pochodzącego z odpadów budowlanych lub z rozbiórki.

Wobec powyższego planowaną inwestycję należy jednocześnie uznać za:

– instalację do produkcji paliw z produktów roślinnych, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 45 *rozporządzenia ooś* (w związku z użyciem „biomasy rolniczej”);

– instalację związaną z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inną niż wymieniona w § 2 ust. 1 pkt 41–47, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 80* *rozporządzenia ooś* (w związku z użyciem „odpadów komunalnych”, które nie stanowią biomasy zgodnie z wyżej przytoczoną definicją).

* § 3 ust. 1 pkt 80 – *instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.*

(85)

Hasło:

biogaz rolniczy

Opis zagadnienia:

definicja biogazu rolniczego i sposób jego przeliczania na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej.

Stanowisko:

Przedmiotowy przepis wyłącza spod obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach instalacje o mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW do wytwarzania biogazu rolniczego, którym w rozumieniu art. 3 pkt 20a ustawy *Prawo energetyczne* jest paliwo gazowe otrzymywane z surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych lub pozostałości przemysłu rolno-spożywczego lub biomasy leśnej w procesie fermentacji metanowej, z wyłączeniem gazu pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów. Sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej określony został w § 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku potwierdzania danych dotyczących wytwarzanego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej.

4.26. § 3 ust. 1 pkt 48

§ 3 ust. 1 pkt 48

tartaki i stolarnie posiadające instalacje do impregnacji drewna lub o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 10 000 m³ drewna na rok;

(86)

Hasło:

tartak, fabryka HDF i bocznicą kolejową

Opis zagadnienia:

budowa tartaku, fabryki HDF oraz bocznic kolejowej, przy czym dla przedsięwzięcia polegającego na budowie fabryki HDF wydana już została decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stanowisko:

Konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla zamierzenia inwestycyjnego polegającego na budowie tartaku będzie uzależnione od spełnienia kryteriów wskazanych w § 3 ust. 1 pkt 48 *rozporządzenia ooś* oraz dla inwestycji związanej z realizacją infrastruktury kolejowej łączącej tartak z istniejącą linią kolejową w świetle § 3 ust. 1 pkt 58* *rozporządzenia ooś*.

W sytuacji, gdy planowane jest dokonanie zmian w elementach procesu technologicznego instalacji do produkcji płyt, a przedmiotowa inwestycja nie została jeszcze zrealizowana, należy dokonać zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach albo wystąpić z nowym wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tak zmienionego przedsięwzięcia.

* § 3 ust. 1 pkt 58 – *linie kolejowe i urządzenia do przeładunku w transporcie intermodalnym, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 29 oraz mosty, wiadukty lub tunele liniowe w ciągu dróg kolejowych, a ponadto bocznicę z co najmniej jednym torem kolejowym o długości użytecznej powyżej 1 km.*

4.27. 10 § 3 ust. 1 pkt 92

§ 3 ust. 1 pkt 92

instalacje do przetwórstwa owoców, warzyw, ryb lub produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem tłuszczów zwierzęcych, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok;

(87)

Hasło:

instalacja do przetwórstwa żywności

Opis zagadnienia:

rozbudowa zakładu przetwórstwa żywności w części pomieszczeń mroźni, bez ingerencji w linię produkcyjną i bez dodatkowego zagospodarowania terenu.

Stanowisko:

W przypadku, gdy planowana przebudowa zakładu nie osiągnie progu podanego w § 3 ust. 1 pkt 92 *rozporządzenia ooś*, zgodnie z wyłączeniem określonym w § 3 ust. 2

pkt 2* *rozporządzenia ooś*, wówczas nie będzie stanowiła przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Należy jednak zwrócić uwagę, że planowane zmiany realizowanych bądź istniejących przedsięwzięć w zależności od ich zakresu mogą być kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli zostały wymienione w § 2 ust. 1 i § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, np. realizacja na terenie istniejącego zakładu zabudowy przemysłowej lub magazynowej, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 52** *rozporządzenia ooś*.

* § 3 ust. 2 pkt 2 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;*

** § 3 ust. 1 pkt 52 – *zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

a) *0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,*

b) *1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a*

– *przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.*

4.28. § 3 ust. 1 pkt 94

§ 3 ust. 1 pkt 94

instalacje do produkcji wyrobów cukierniczych lub syropów, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok;

(88)

Hasło:

instalacja do produkcji wyrobów cukierniczych

Opis zagadnienia:

rozbudowa istniejącej instalacji do produkcji wyrobów cukierniczych o zdolności produkcyjnej 55 t na rok o nową instalację o zdolności produkcyjnej wynoszącej 45 t na rok.

Stanowisko:

Planowana inwestycja stanowi rozbudowę istniejącego przedsięwzięcia wskazanego w § 3 ust. 1 pkt 94 *rozporządzenia ooś*, jednak nie spełnia ona określonego w tym przepisie progu. W takim przypadku nie będą miały zastosowania przepisy § 3 ust. 2* i planowane działania nie będą stanowiły przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Z tego też względu dla takiej rozbudowy nie będzie wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jednakże należy rozważyć, czy w zależności od zakresu planowanej rozbudowy nie powinna ona zostać zakwalifikowana jako inne przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, wymienione w § 3 ust. 1 *rozporządzenia ooś*, np. w oparciu o § 3 ust. 1 pkt 52**.

Z kolei w przypadku demontażu funkcjonującej instalacji do produkcji wyrobów cukierniczych o zdolności produkcyjnej 55 t na rok, a następnie budowy nowej hali i ponownego montażu w niej tej samej instalacji należy uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie § 3 ust. 1 pkt 94 *rozporządzenia ooś*. Natomiast kiedy planowany będzie demontaż, a następnie ponowny montaż instalacji o zdolności produkcyjnej 55 t na rok, razem z montażem dodatkowej instalacji o zdolności produkcyjnej 45 t na rok najodpowiedniejszym postępowaniem będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uwzględniającej obie te instalacje.

* § 3 ust. 2 – *do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia:*

1) *polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;*

2) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;

3) nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy;

**** § 3 ust. 1 pkt 52 – zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:**

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajętą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

(89)

Hasło:

piekarnia

Opis zagadnienia:

budowa zakładu piekarniczego, w którym przewiduje się prowadzenie działalności z zakresu produkcji pieczywa, wyrobów ciastkarskich i ciastek, herbatników oraz sucharów. Planowana powierzchnia zabudowy wraz z towarzyszącą

infrastrukturą wynosić ma 0,99 ha.

Stanowisko:

Przy kwalifikacji tego typu przedsięwzięć należy wziąć pod uwagę, że wymieniona w przedmiotowym przepisie działalność jest rozumiana jako sklasyfikowana w sekcji C dziale 10 pozycji 10.82 (produkcja kakao, czekolady i wyrobów cukierniczych) rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU). Natomiast produkcja pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek oraz sucharów i herbatników znalazła się w sekcji C dziale 10 pozycji 10.71 oraz 10.72 PKWiU. Stąd też przedmiotowego przedsięwzięcia nie powinno się zaliczać na podstawie § 3 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia oos do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Ponadto, jeżeli podana powierzchnia przedsięwzięcia (ok. 0,99 ha) stanowi całkowitą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w związku z jego realizacją i przedsięwzięcie leży poza terenami objętymi ochroną wymienionymi w § 3 ust. 1 pkt 52 lit. a* rozporządzenia oos, nie będzie ono kwalifikowane jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie tego przepisu.

*** § 3 ust. 1 pkt 52 lit. a – zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:**

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajętą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

4.29. § 3 ust. 1 pkt 99

§ 3 ust. 1 pkt 99

browary lub słodownie, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok;

(90)

Hasło:

browar restauracyjny

Opis zagadnienia:

kwalfikacja funkcjonalna przedsięwzięcia polegającego na budowie browaru restauracyjnego o przewidywanej produkcji 460 Mg/rok.

Stanowisko:

Planowane przedsięwzięcie należy do grupy mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 1 pkt 99 *rozporządzenia ooś*.

Odnosząc się do problemu kwalifikacji funkcjonalnej browaru, treść ww. przepisu sugeruje, że tego typu przedsięwzięcia należą do kategorii przedsięwzięć produkcyjnych. Jeżeli dodatkowo zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazują, że tereny, na których prowadzona jest wszelka działalność wytwórcza (produkcyjna), powinny być traktowane jako przemysłowe, trudno znaleźć argumenty, aby w inny sposób zakwalifikować omawiane przedsięwzięcie. Dodatkowe przesłanki potwierdzające taką kwalifikację można znaleźć w *rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD)*, w którym produkcja piwa została wymieniona w sekcji C skupiającej przetwórczość przemysłowa, oraz w aneksie II *dyrektywy EIA* będący źródłem omawianego przepisu *rozporządzenia ooś*, gdzie browary i słodownie wymienione zostały w pkt 7 – przemysł spożywczy.

5. Indeks haseł

anteny sektorowe	32
biogaz	18
biogaz rolniczy	62
budowa linii elektroenergetycznej 220 kV, rozbudowa dwóch stacji elektroenergetycznych 220/110 kV	27
budowa zakładu piekarniczego	64
budynek magazynowy z sortownią materiałów sypkich	40
czyszczenie maszyn drukarskich	43
dwutorowa linia 400 kV	30
farma wiatrowa na lądzie	20
farma wiatrowa na morzu	21
filtry – instalacje ochrony środowiska	16
instalacja do malowania elementów metalowych w wannach procesowych	42
instalacja do produkcji wyrobów cukierniczych	63
instalacja odsiarczania spalin	17
instalacje, sieci i przyłącza sprężonego powietrza wykorzystywanego do sterowania procesem technologicznym	50
kabina lakiernicza	42
kontenerowa stacja paliw	54
kopalnia węgla kamiennego	41
magazynowanie gazów technicznych	58
magazynowanie gazu	56
maszt pomiarowy na morzu	21
mieszanie produktów chemii gospodarczej i kosmetyków	14
mobilna instalacja do produkcji mas bitumicznych	47
mobilna wytwórnia betonu	46
mobilny zbiornik na olej napędowy	56
modernizacja elektrowni	18
montaż głowic kablowych na słupie 110 kV	26
montaż turbin wiatrowych na dachu budynku	22
obiekty radiokomunikacyjne	33
osiedlowa sieć ciepłownicza	51
piekarnia	64
pojemność wanien procesowych	37
powiązanie technologiczne linii lakierniczych i kotłowni	43

prefabrykaty betonowe	46
produkcja części zamiennych do samochodów	39
produkcja energii elektrycznej z biomasy	18
produkcja maszyn do przetwórstwa tworzyw sztucznych	37
produkcja podszew z pianki poliuretanowej w zakładzie obuwniczym	13
produkcja podzespołów samochodowych	44
produkcja pojemników z blach	44
produkcja wiader i skrzynek metodą bezpośredniego wtrysku materiałów termoplastycznych	13
przebudowa stacji paliw	53
przeniesienie produkcji farmaceutyków w inną lokalizację	14
przenośny zbiornik na olej napędowy o pojemności 2,5 m ³	55
przerób pianki PU i włókna poliestrowego	48
przesył i retencja wody procesowej	51
przyłącze elektroenergetyczne wysokiego napięcia 110 kV pod ziemią	29
przyłącze gazowe średniego ciśnienia i sprężarkownia gazu	49
rekonstrukcja istniejącego otworu wiertniczego	60
remont linii elektroenergetycznej 110 kV	26
remont linii energetycznej 220 kV	28
rozbiórka stacji benzynowej	52
rozbudowa istniejącej stacji elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 110 kV	29
rozbudowa kotłowni	20
rozbudowa stacji elektroenergetycznych 400 kV	25
składanie zdemontowanych motocykli	44
skład węgla	58
spawanie i lakierowanie proszkowe	37
spawanie metodą MAG	38
stacja bazowa telefonii komórkowej	32
stacja paliw CNG	54
stacja paliw LPG	52
suszenie piasku	40
ujęcie wód o głębokości 40 m	59
układ awaryjnego zasilania wybranych urządzeń elektrowni konwencjonalnej	57
urządzenia radiolokacyjne na lotnisku	34

wymiana kotła w elektrociepłowni	16
wymiana przewodów linii energetycznej 110 kV	28
wymiana rozdzielni i transformatorów na stacji elektroenergetycznej 110kV	24
wytwarzanie radiofarmaceutyków	15
wznowienie działania małej elektrowni wodnej	41
zakład kamieniarski	39
zakup nowych maszyn i urządzeń do produkcji części do ciągników i maszyn rolniczych, elementów grzejnych oraz konstrukcji stalowych	35
zbiornik do przechowywania granulatu tworzyw sztucznych	55
zbiorniki naziemne na gaz płynny	55
zbiorniki z gazem	59
zbiornik na ciekły tlen	58
zmiana kotła parowego elektrociepłowni	19
zmiany instalacji obróbki metali	36
zmiany istniejących stacji elektroenergetycznych o napięciu znamionowym 110 kV	31
zmiany w zakresie linii i stacji elektroenergetycznych 110kV i 220 kV	22
zwiększenie wydajności zakładu mas bitumicznych	47

W opracowaniu zostały zebrane interpretacje Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska wskazujące, jakimi zasadami należy się kierować podczas analizy przepisów rozporządzenia *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* w celu właściwej kwalifikacji przedsięwzięć do grupy mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Zamieszczone wykładnie przepisów opisują przypadki planowanych przedsięwzięć z takich gałęzi gospodarki, jak: przemysł energetyczny, przemysł wydobywczy, produkcja i przetwarzanie metali, przemysł mineralny, przemysł chemiczny oraz przemysł spożywczy.